

# உதயதாரகை.—MORNING STAR

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at one shilling a Quarter payable in advance.

சு. பத். சஞ். உக. ] துஅராசச ஹ்ரி. காந்திவக மு. யச தேதி வியாழக்கிழமை, Thursday, November 14, 1844. [Vol. IV. No. 21.

தித்தியாரித்தியவித்தியாசம்.

எம். வித்தியாசம்.

(மரணத்தின் விபரம்.)

நிர்ப்பரத்தில் வீட்டெருகிற நூல்கிற தீவிரத்தைப் பார்க்க அதிக சித்திரத்தோடொருகிற காலத்தில் சீலக்கிற மனுஷன் தான் சீலக்கிற நானெல்லாம் பார்த்தால் ஒரு நெடிநேரம் மாத்திரமே சீலக்கிற நென்று சொல்லப்படும் அதே நென்றால் நிகழ்காலத்திற் செய்யப்படுகிற கிரியைகளுக்கெல்லாம் செய்பவர்களை சிலகாலமாய்ப் போச்சுது சிலகாலம் திரும்பவரது எதிர்காலத்திக்குச் செய்யப்போகிற கிரியைகளைச் செய்ய உயிரோடிருப்பாரே இல்லையோ வென்ற சிந்தனைகளுக்கிடையே உலகத்திற் சீலக்கிற மனுஷன் ஒரு நொடி நேரம் மாத்திரமே சீலக்கிற நென்று சொல்லவேண்டும் இரத்தம் கொஞ்ச நேரத்தைப் பிரபஞ்ச வாழ்வுகளிற் செலவழித்துப் போடால் பரமசக்தியடைய நேரமேது அப்படியே உலகத்திற் சீலக்கிற மனுஷன் தான் சீலக்கிற நானெல்லாம் ஒரு நொடி நேரம் மீறக்க வெகு வருஷம் கூடுதலும் ஒரு நொடி நேரத்திற்ருளே மரணமடைவான் மரணமடையுமுதலே புண்ணிய வழியைத் தேடினால் மோட்சராச்கியத்திலே வாழ்ந்து இருப்பான். பாவவழியிலே நடந்தால் செத்தவுடனே நாகபாதாளத்திலே உருண்டிலிருவான். அப்படிப்பட்ட மரணத்தில் நின்று தாங்களே தப்பிப்போவோமென்று சொல்லுவாருண்டோ. ஒரு நாள் மூன்று பின்னும் அசுச சாகிரமது திட்டமாலும் சாவு வருகிறதிலே நானையோ எந்த நேரம் வருமென்றெருவரும் அறியமாட்டார்கள். இப்படியிருக்கையில் மரணமில்லையென்று துப்பாலச் சீலக்கிற நொடிநேரத்தில் தீர்க்காடியுள்ளவரே தப்போலே புண்ணிய வழியை மறந்தும் மரணத்துக்குப் பயப்படாமற் நின்று பாவமெய்யாயிப் புண்ணியஞ் செய்ய விரும்பான். அப்போது சடிதிலில் துன்மரணமானது வந்து அவன் சீலத்தகாலமெல்லாம் ஒரு நொடி நேரம்மாத்திரமென்றும் அந்த நொடிநேரத்தில் நித்திய பிரபஞ்ச வாழ்வுகளை அனுபவிக்கிறதிலே நம்பினதுக்கு நித்திய நாகம் வந்ததென்றும் இவ்வகத்திற் பாவவழியிற் சீலத்த நான்மட்டும் பிரயாசப்பட்டதெல்லாம் அபத்தமென்றும் அறியப்படுத்தும். அதெப்படியென்றால் நூலாம்பூச்சியானது தனக்கிரையாயிருக்கிற இயைப் பிடிக்கிற தற்குத் தன் சரிசுத்திலிருக்கிற சந்திரைய துரை நுரையாகத் தள்ளி இரகன் வாறமேறிய வல்களிலொருவலையைப் போலே பின்னிவெகு பிரயாசத்தோடுண்டாக்கி சூயைப் பிடிக்கலாமென்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலே ஓடுகாக்கிறவள் வந்து நூலாம்பூச்சியின் பின்னலைக்கண்டு ஒரு வாருகோலாலடித்துப் போட்டுப்போவான். நூலாம்பூச்சி பின்னல் பின்னுகிறதற்குச் செலவழித்தகாலமும் ஒருவோட்டமும் இறங்கின இறங்கமும் ஏறின சுறுக்கும பாய்ந்தபாய்ச்சலும் சுற்றின சுற்றுக்களும் ஒரு வாருகோலடியினால் அபத்தமாய்ப் போச்சுதென்று கண்டதுப்போலுலகபிரபஞ்சவாழ்வுகளின் சுதத்தை அனுபவிக்கிறதற் காலஞ் செலவழித்துத் தன் பிராணனைக் கொடுத்ததை ஆளுவென் செயல்பேன் மகராசனாய் வாழ்ந்திருப்பேன் அதுக்குப் படைகட்டுவேன் திரவியத்தைச் சேகரிப்பேன் சுதத்தை அனுபவிப்பேன் என்றிருப்பான் சுசமுந்திரவியமும் வருமுதல்துன்மரணம் சடிதிலில்வந்தவனினைத்த பலவலிசாரங்கனையும் தெண்டித்தெண்டிப்புக்களையும் அழித்துவீண் பிரபஞ்சங்களிலேமாய்த்திரம காலஞ்செலவழித்துக்குத் தப்பாமல் நரகமேயனுபவிப்பதென்றறியப்படுத்தும். அப்படியல்லவோலோப்பேத்துவென்றதனகத்தன்பெத்துவியென்றபட்டணத்திற் பிடித்ததக்கி அதை ஆளுவேனென்று வெகுபடையைக்கட்டி வலந்துமுற்றுகைபோட்டுப்பிடிக்க இறுக்கிறதருணத்தில்துன்பு பட்டணத்திலிருந்த ஒரு புண்ணியவகி தானிருக்கிற பட்டணம் பிடிபடாதுபடிக்கு அந்தத்தனகத்தனைவெட்டிப்போடுவோமென்று துணுந்துபட்டணத்தைவிட்டுப்பறப்பட்டுத் தனகத்தனண்டையில் வந்து இணக்கவார்த்தைகளைச்சொல்லி நல்லவகோர இராத்திரியில் அவன் நித்திரைபண்ணுகிறதைக் கண்டு அவன் கிரகைவெட்டி ஒருவருமறியாமற் பட்டணத்துக்கு வந்துவிட்டான். அவனுடைய படைமனுஷரெல்லாரும் தனகத்தன் அவலமாய்ச் செய்ததைக் கண்டவுடனே புத்திகலங்கிப்பதறி முறிச்சோடிப்போனார்கள். ஆபாதகா இப்படியல்லவோ உன்னைப் பின்பற்றி வருகிற மரணமானது கட்டின வீடு முடியமுதல் எடுத்தகாரியம் திருமுதல் இக்கித்ததைச் சுகிக்குமுதல் சீவனைக்கொண்டேயோய் விடுமல்லோ. அந்தியோக்கிசென்றவன் தன்னுடைய பராக்கிரமத்தினால் அநேகபட்டணங்களைப் பிடித்ததக்கி யோட்டேரலகனாய் வாழ்ந்திருக்கும்பொழுது பிடித்த ஊர்கள் போதாதென்று இன்னும் பல சிமைகளைப் பிடிக்கவேண்டுமென்று நினைத்திருக்கிறபோது அவனுடைய சரிசுமெல்லாம் பழுதாயிப் பழுத்துச் செய்தான். இதோ கண்டாயோ கினைத்த காரியம் காணமுதலே மனுஷனுடைய மரணம் வந்தது. அப்படி மரணம் வருகிற நேரம் எந்த நேரமென்றறியப்போயும் மரணம் வருமுதலே பரகதியடையச் சுகிர்த புண்ணிய வழியில் நடந்தாற்பழுதுவரது பொய்யான பிரபஞ்ச வாழ்வுகளை நம்பினால் இரத்தமும் ஆத்தமும் ஆக்குகேடு. அதெப்படியென்றால் ஒரு ஐசுவரியவான் அனேகத் திரவியங்களைச் சம்பாதித்து அவைகளைச் சுகமாயனுபவிக்கவிரும்பினான் எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறபோது கடினவியாதியாய் வருந்து சம்பாதித்த திரவியங்களைல்லாம் அனுபவிக்குமுதலே மரணம் வருகின்றதென்று கண்டு அவைகளைக் கொண்டுபோகச் சொல்லி அவைகளைப் பார்த்துச் சொல்லுவான்—என் திரவியமே உய்களை விட்டுப் போகிறெனென்று சொல்லிச் சலிப்பாயிருக்கிற இந்தத்தவவாய்க்குதவியாமென்றல்லவோ உங்களைத் தேடிவைத்தேன். மரணமே என்னுயிரைக் கொண்டிப்போகாதே என்னுயிராயிருக்கிற திரவியமெல்லாம் உனக்கல்லவோ சேகரித்தேன் அவைகளை யனுபவிக்குமுதல் என்னைவிட்டுப்போகாதே என்னுயிரைக் கவரவருந்துன்மரணத்தைத் தடுக்கத்துணர்ந்திரு. இந்தத் திரவியமெல்லாம் சம்பாவனையாக உனக்கே தருவெனென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்க வியாதி மென்மேலும் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறதைக் கண்டு சீவன் பிரிகிறசமையத்திற் சொன்னதாவது, என்னைவனென்னை நீ கைவிட்டபோதே துஷ்டப்பசாசுக்கள் கையில் உனக்கை யளித்தேனென்றான். இப்படிச்சொன்ன மாத்திரத்தில் மரணமடைந்தான். நரகபாதாளத்தில் அவனுடைய ஆத்தமத்தைப் பசாசுகள் கொண்டுபோய்விட்டன. ஆபாதகா! அழித்திய பிரபஞ்ச வாழ்வுகளை நம்பினால் இந்த மோட்சம் வருமுதலே நின்று சித்திய மோட்சானந்தத்தைக் கொடுக்க வல்லவாயிருக்கிற பரமகர்த்தரைச் சேவித்து அவருடைய சித்தத்தின் படியே நடக்கவேண்டும் அப்படிநடவாமற் பார்த்திருக்கிறதென்றான்! தூக்கத்த நரகத்திலே விழுகிறது கொஞ்சமென்றே மரணம் வருமுதலே நெறிவழியைத் தேடாமலிருக்கிறுய்ப்படைமுகத்திற் போய் நிற்கிற சேவகன்கையிலாயுதயில்லாதிருந்தாற் படையிலே மடிந்துபோகிறதல்லாதே கெவித்தவகைகாட்டான். அப்படியே லோகமரணம் வருமுதலே சுகிர்த புண்ணிய வழியைத் தேடாதவனுக்கு மரணத்தவவாயிலே புண்ணியம் வந்துதவீமோ. பசாசுகளோடெதிர்த்துச் சயக்கொள்ளவேண்டுமானால் ஏற்கனவே தேடாத கர்த்தருடைய கட்டாட்சம் அப்போது வந்துதவீமோ உதவாமல் தோல்வப்பட்டுத் துஷ்டப்பசாசுக்கள் கையில் அகப்படு அவைகளை நான்களிருக்கிற அக்கினி நரகத்திலெட்டோதும் பாடுபட்டுக் கொண்டுபோய்விடுமல்லவா அழித்திய பிரபஞ்சவாழ்வுகளை நம்பியிருக்கிற ஒருவனுக்கு மரணம்வந்ததென்போது எட்டற்றத்துக்கான நல்ல புத்தையை விசாரியாமலுலகபிரபஞ்ச விசாரத்திலே மூன்றினமனதுவைத்தாப்போலே மரணசமையத்திலேயும் அந்த விசாரத்தோடே தானிருந்தக்கிருக்கிற மனுஷரைப்பார்த்துச் சொல்லுவான்—சரக்கு வந்திற விவையென்ன கச்சவடத்தில் வருகிற ஆதாயமேது தானியம் எப்படி வினந்ததென்று கேட்டுக்கொண்டிருந்ததல்லாதே சரிசுத்தைப் பிரிந்த ஆத்தமத்துக்குக் கெதியென்னவென்று விசாரியாமற் செய்ததிலால் நரகபாதாளத்தில் விழுந்

திரியில் அவன் நித்திரைபண்ணுகிறதைக் கண்டு அவன் கிரகைவெட்டி ஒருவருமறியாமற் பட்டணத்துக்கு வந்துவிட்டான். அவனுடைய படைமனுஷரெல்லாரும் தனகத்தன் அவலமாய்ச் செய்ததைக் கண்டவுடனே புத்திகலங்கிப்பதறி முறிச்சோடிப்போனார்கள். ஆபாதகா இப்படியல்லவோ உன்னைப் பின்பற்றி வருகிற மரணமானது கட்டின வீடு முடியமுதல் எடுத்தகாரியம் திருமுதல் இக்கித்ததைச் சுகிக்குமுதல் சீவனைக்கொண்டேயோய் விடுமல்லோ. அந்தியோக்கிசென்றவன் தன்னுடைய பராக்கிரமத்தினால் அநேகபட்டணங்களைப் பிடித்ததக்கி யோட்டேரலகனாய் வாழ்ந்திருக்கும்பொழுது பிடித்த ஊர்கள் போதாதென்று இன்னும் பல சிமைகளைப் பிடிக்கவேண்டுமென்று நினைத்திருக்கிறபோது அவனுடைய சரிசுமெல்லாம் பழுதாயிப் பழுத்துச் செய்தான். இதோ கண்டாயோ கினைத்த காரியம் காணமுதலே மனுஷனுடைய மரணம் வந்தது. அப்படி மரணம் வருகிற நேரம் எந்த நேரமென்றறியப்போயும் மரணம் வருமுதலே பரகதியடையச் சுகிர்த புண்ணிய வழியில் நடந்தாற்பழுதுவரது பொய்யான பிரபஞ்ச வாழ்வுகளை நம்பினால் இரத்தமும் ஆத்தமும் ஆக்குகேடு. அதெப்படியென்றால் ஒரு ஐசுவரியவான் அனேகத் திரவியங்களைச் சம்பாதித்து அவைகளைச் சுகமாயனுபவிக்கவிரும்பினான் எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறபோது கடினவியாதியாய் வருந்து சம்பாதித்த திரவியங்களைல்லாம் அனுபவிக்குமுதலே மரணம் வருகின்றதென்று கண்டு அவைகளைக் கொண்டுபோகச் சொல்லி அவைகளைப் பார்த்துச் சொல்லுவான்—என் திரவியமே உய்களை விட்டுப் போகிறெனென்று சொல்லிச் சலிப்பாயிருக்கிற இந்தத்தவவாய்க்குதவியாமென்றல்லவோ உங்களைத் தேடிவைத்தேன். மரணமே என்னுயிரைக் கொண்டிப்போகாதே என்னுயிராயிருக்கிற திரவியமெல்லாம் உனக்கல்லவோ சேகரித்தேன் அவைகளை யனுபவிக்குமுதல் என்னைவிட்டுப்போகாதே என்னுயிரைக் கவரவருந்துன்மரணத்தைத் தடுக்கத்துணர்ந்திரு. இந்தத் திரவியமெல்லாம் சம்பாவனையாக உனக்கே தருவெனென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்க வியாதி மென்மேலும் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறதைக் கண்டு சீவன் பிரிகிறசமையத்திற் சொன்னதாவது, என்னைவனென்னை நீ கைவிட்டபோதே துஷ்டப்பசாசுக்கள் கையில் உனக்கை யளித்தேனென்றான். இப்படிச்சொன்ன மாத்திரத்தில் மரணமடைந்தான். நரகபாதாளத்தில் அவனுடைய ஆத்தமத்தைப் பசாசுகள் கொண்டுபோய்விட்டன. ஆபாதகா! அழித்திய பிரபஞ்ச வாழ்வுகளை நம்பினால் இந்த மோட்சம் வருமுதலே நின்று சித்திய மோட்சானந்தத்தைக் கொடுக்க வல்லவாயிருக்கிற பரமகர்த்தரைச் சேவித்து அவருடைய சித்தத்தின் படியே நடக்கவேண்டும் அப்படிநடவாமற் பார்த்திருக்கிறதென்றான்! தூக்கத்த நரகத்திலே விழுகிறது கொஞ்சமென்றே மரணம் வருமுதலே நெறிவழியைத் தேடாமலிருக்கிறுய்ப்படைமுகத்திற் போய் நிற்கிற சேவகன்கையிலாயுதயில்லாதிருந்தாற் படையிலே மடிந்துபோகிறதல்லாதே கெவித்தவகைகாட்டான். அப்படியே லோகமரணம் வருமுதலே சுகிர்த புண்ணிய வழியைத் தேடாதவனுக்கு மரணத்தவவாயிலே புண்ணியம் வந்துதவீமோ. பசாசுகளோடெதிர்த்துச் சயக்கொள்ளவேண்டுமானால் ஏற்கனவே தேடாத கர்த்தருடைய கட்டாட்சம் அப்போது வந்துதவீமோ உதவாமல் தோல்வப்பட்டுத் துஷ்டப்பசாசுக்கள் கையில் அகப்படு அவைகளை நான்களிருக்கிற அக்கினி நரகத்திலெட்டோதும் பாடுபட்டுக் கொண்டுபோய்விடுமல்லவா அழித்திய பிரபஞ்சவாழ்வுகளை நம்பியிருக்கிற ஒருவனுக்கு மரணம்வந்ததென்போது எட்டற்றத்துக்கான நல்ல புத்தையை விசாரியாமலுலகபிரபஞ்ச விசாரத்திலே மூன்றினமனதுவைத்தாப்போலே மரணசமையத்திலேயும் அந்த விசாரத்தோடே தானிருந்தக்கிருக்கிற மனுஷரைப்பார்த்துச் சொல்லுவான்—சரக்கு வந்திற விவையென்ன கச்சவடத்தில் வருகிற ஆதாயமேது தானியம் எப்படி வினந்ததென்று கேட்டுக்கொண்டிருந்ததல்லாதே சரிசுத்தைப் பிரிந்த ஆத்தமத்துக்குக் கெதியென்னவென்று விசாரியாமற் செய்ததிலால் நரகபாதாளத்தில் விழுந்

து விட்டான் இப்படி நரசுத்திலே விழுவோ பாதகா பொய்யான உலக பிரபஞ்சங்களை மாத்திரம் தேடி நடக்கிறது. இப்படிப் பரமசதியை இழந்துபோகவோ நன்னெறியைத் தேடாமலிருக்கிறது. இப்படி உன்னதமும் பழுதாய்ப்போகவோ மரணமுண்டென்று விசாரியாமல் தீர்க்காயுகள் எவ்வளவு பின்போல எண்ணிக்கொண்டு திரிகிறது. நாற்பதைம்பது நாணயிற் சாவெனென்று இலக்கம் அறிந்தவன் இந்த உலகத்தை வெறுத்துப்பழுத்தற்கெதிரைச் சேரநினைப்பான் இன்றைக்கோ நாளைக்கோ சாவெனென்று திட்டமறியாதவனுக்குப் பதலமென்கிறது கிரமமாயிருக்கும்படி தே பராமுகமாயிருந்தாற் பரகதியிழந்து நித்தியநரசுத்தில் விழப்பண்ணுவதற் கிடமாயிருக்கும் அப்படி விழாதபடிக்கு இன்னுதானே மரணமென்றதுபோலே நினைத்துப் பரமகதிக்கான புண்ணிய வனுஷ்டானங்களைச் செய்து நடக்கக்கடவாய்.

ஏழாம் வித்தியாசம் முற்றுப்பெற்றது.

குறள்—மக. அதிகாரம்.

செய்நன்றியறிதல்.—On Gratitude.

ராஅ. நன்றிமறப்பது நன்றன் றன்று நன்றல்ல தன்றே மறப்பது நன்று.

பு. ஒருவன் செய்த உதவியை மறப்பது ஒருவன் மறந்துவிடுவது தருமம் அன்றும். அவன் பின்பு செய்த தீமையை அப்பொழுதே மறந்துவிடுவது தருமமாம்

It is not good to forget a benefit: it is good to forget an injury even in the moment (in which it is inflicted.)  
Drew.

ராக். கொன்றன்னவின்னாசெயினுமவர் செய்தவொன்று நன்றுள்ளக்கெடும்.

பு. தமக்குமுன்னொருஉதவி செய்தவர் பின் தன்னெக்கொன்றதை நிகர்த்த துன்பங்களைச் செய்தாராயினும் அவையெல்லாம் அவர் முன் செய்த ஒரு உதவியையும் நினைக்கக்கெடும்

Though one inflict an injury great as murder it will perish before the thought of one benefit (formerly) conferred.  
Drew.

To one small favour though there may succeed Deadly offence; the grateful from the mind will raise For that all memory of this.  
Ellis.

ராய. எந்நன்றிகொன்றார்க்குமுய்வுண்டாமுய்வில்லைச்—செய்நன்றிகொன்றமகற்கு.

பு. எந்ததீ தருமங்களை அழித்தவர்க்கும் அந்தப்பாவத்தை ஒழிக்கும் ஒழிவுண்டாகும் ஒருவன் செய்த உதவியைக் கெடுத்த மனிதனுக்கு அந்தப்பாவ ஒழிவு இல்லை

He who has killed every virtue may yet escape: there is no escape for him who has killed a benefit.  
Drew.

Though every virtue by his hand expire Yet may he live: but by the stroke he dies When murdered gratitude before him falls.  
Ellis.

தென்சமுத்திரத்தில் நடந்த சங்கதி.

(Missionary Enterprises in the South sea.)

[Continued from page 202.]

இந்தக் குறிச்சியைக் கடந்து வேறொரு தலைமைக்காரனுடைய குறிச்சிக்குப்போனோம். அதினுள் தலைமைக்காரனுள் சனங்களில் வெகுபேருமாக நாங்கள் அவர்களைத் தேடிப்போகிறதை அறியாமல் நாங்கள் இருந்து புறப்பட்ட இடத்துக்குப்போய்விட்டார்களென்று கேள்விப்பட்டவுடனே நாங்கள் இருந்து புறப்பட்ட இடத்துக்குத்தானே மறுபடியும் போனோம். அங்கே அந்தத் தலைமைக்காரனும் மாசி இராசாவும் இராயதோங்கு தீவற் கிறிஸ்தவர்களாக அநேகர் கூடியிருந்தார்கள். இவர்கள் தேவசனத்தைக் கேட்க மிகவும் பிரியப்பட்டிருந்ததினால் நாங்கள் சிறிது நேரமாக அவர்களுடனே பேசின பின்பு அவர்களுக்கு அவ்விடத்திலுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் தானே போகவேண்டும்படி கேட்டியாய்க் கற்பித்தோம். இப்படியே நாள் அனேக நாளாக இவர்களுக்குள்ளே பிரயாசப்பட்டுப் பலபல தருணங்களிலும் இந்தத் தீவில் வந்து உலாவிக்கொண்டு துஆநாகம் ஆண்டில் இராயதோங்கு தீவில் இருந்த அந்திபு அத்துதாசி தீவுகளைப் பார்க்கும் பொருட்டாய்ப் புறப்பட்டேன். அந்தவேளையில் பா, தின்னோமன் என்னும் இராயதோங்கு தீவின் தலைமைக்காரரும் தங்கடங்கள் சொந்த வீடுகளுக்குப் போகவேண்டியவர்களான அனேகக் கிறிஸ்தவர்களும் என்னுடனே கூடக் கப்பலில் இருந்தார்கள். காற்று எதிர்காற்றாய் மும்முரமாய் அடித்ததினாலுள் சனங்கள் மிகுதியாயிருக்கக்கொள்ளக் கப்பலிலுள்ள போசனம் போதாமையாய் இருந்ததினாலும் நாங்கள் போக எண்ணின தீவுகளுக்குப் போகக் கூடாமலிருந்தது. ஆகையாற் கிட்ட இருக்கிற தீவாகிய மங்காலி தீவுக்கோடிப்போவது நலமென்றெண்ணிப் பாய்வல்த்தோம். அப்படியே மற்ற நாள் திங்கட்கிழமை மங்காலி தீவற் சேர்ந்துத் தீவாரென்றுமப்போல எங்களைச் சந்திக்கவராததினால் மிகவும் அதிசயத்தோடே இவர்கள் ஒருவேளை நாள் எண்ணத் தெரியாமல் திங்கட்கிழமையை ஞாயிற்றுக்கிழமையாக நினைத்துத் தேவாரா தனை நடப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களாக்குமென்றெண்ணினேன். ஆகிலும் கொஞ்ச நேரத்துக்குப் பின்பு ஒருவன் மாத்திரம் தனியே வள்ளத்திலேறிக்கொண்டு வந்தபொழுது எப்போதும் போலச் சனங்கள் கரை அறைகளில் நிலலாத நியாயமென்னவென்று அவனிடம் கேட்க அதற்கவன் நாளைக்கு எங்களுக்கு அஞ்ஞானிகளுக்கு யுத்தமுண்டாகப்போகிறதினாலே இன்றைக்குச் சனங்கள் உபலக் கிஃகரத்திலுஞ் செபம்பண்ணுகிறதிலுந் தரித்திருக்கிறார்கள். தீவில் நடந்துவருகிற காரியங்களெல்லாதையும் குறித்து எனக்குத் தெளிவாய்ச் சொன்னார்கள். இந்த யுத்தமுண்டாகிறதற்குக் காரணமென்னவெனில் அவ்விடத்திலுள்ள அஞ்ஞானிகளைக் கிறிஸ்தவர்களாக்குப்படி கிறிஸ்தவர்கள் அனேகம் வந்தமான யுத்திகளைச் சொல்லியும் அவர்கள் மனந்திருமபாமலிருந்ததைக் கண்டு மிகவும் பத்திவராக்கிய முள்ளவர்களாகிய சிலர் தீவுக்குள்ளே போய் அவனவனே இல்லையென்றுபோகிலுந் தலைக்கொவ்வொரு ஆத்துமாவை இரட்சிக்கவேணுமென்று எண்ணியிருந்த செய்தியை அஞ்ஞானிகள் கேள்விப்பட்டித் தங்களை இவர்கள் வலொர்க்காரமாய்ப் பிடித்துக் கிறிஸ்தவர்களாக்கப்போகிறார்களென்று பயந்து அவர்களை மிகுதியாய் விரோதித்தார்கள். இவ்வீதமாய் இருதிமத்தாரும் ஒருவரையொருவர் டகைக்கத்தக்கதாய் வீண்கதைகளைக்கட்டுஞ் சில விரோதிகளுமிருந்தார்கள்.

தொடர்ச்சி.

பிரமபந்திரப்பயன்.

[From "Dr. Mussey's Essay on the Influence of Tobacco?"]

[Continued from page 203.]

ஒரு ஸ்திரியானவன் தன் மூன்று பிள்ளைகளுடைய தலைகளில் கொடுவியாதிபுண்டானபடியால் அவன் புகையிலைப்பொடியினாலும் வெண்ணெயினாலும் உண்டாக்கப்பட்ட தயிலத்தைப்பூசினான். உடனே அப்பிள்ளைகள் கிறுகியுப்புக்கொண்டு அதிகப்படியாய்ச் சத்தித்துச்சொர்புகொண்டு பின்பு வெய்யவையுண்டாய்திகமோ சத்துக் கேதுவாயிருந்தது. மேலும், பிறஞ்சுத்தெய்திநீர் பெயர்போந்த கவிராயனுமிருந்த (Santeuil) சந்தோலென்பவர் புகையிலைப் பொடி கலந்த திராட்ச இரசத்தைக் குடித்தபோது உடனே அவர் தியங்கி மயங்கிக்கிழைப்புகொண்டு சமுன்றுபா

ண்டு பின்பு மெல்லநடந்துசுற்றப்பறம்பொய்த் தடக்கிவிழுந்து தரையிற்கிடந்துசுத்தித்து இறந்துவிட்டார். இன்னும் ஒருமுறை ஒரு மனிதன் புகையிலை அவித்துக்கொண்டிருந்த இடத்துக்குப்போன போது அந்த அவிதன் மேற்பட்டவுடனே கிழகிழந்து விழுந்தான். ஒரு வயித்தியன் டைசுபிலிப் பாணிக்குடனதுகையைத் தோய்த்தபோது உடனே சத்தித்து முகம் குப்புறவிழுந்தான். ஒரு முறை ஒரு தளகத்தன் தன் படைச் சுவருடனே (Canadian) கண்டியன் கக்கத்திற் போர்பொரும்படியாகப் போனவிடத்தில் அவ்வீரர் பொருகிற பஞ்சிக்காக ஒவ்வொருவரும் புகையிலைகளை நனைத்துக் கக்கத்துக்குள் வைத்தனாலும் அவர்கள் கிழகிழந்துத் தியங்கி விழக் காரியமேதென்று பார்த்தபோது புகையிலை அவர்களுக்கக்கத்திற் காணப்பட்டது. ஒரு ஊர் தன் பெரிய மருத்துவ லூக்ய (M. Long) ஏம்லோர்கென்பவர் ஒரு அம்மாவுடைய பிள்ளையின் மூக்கிலே ஒரு தேமலிருந்தபடியால் அதைப் பார்த்தும்படியோனவிடத்தில் அந்த அம்மாள் புகையிலைப்பானியைத் தடவிலோவென்று கேட்டாள். அதற்கவர் சமந்தியாமற் புகையிலைப்பானியினால் வந்த மோசத்தை அறிவீர்களாவென்று கேட்டார். ஒரு வன் தன் பிள்ளையுடைய தலையிலே ஒரு பெரிய புண்ணிருந்தபடியால் அவன் அதற்குப் புகையிலைப் பானியைப் பூசினான். உடனே அந்தப் பிள்ளை செத்துப்போயிற்றென்பதாகச் சொல்லித் தன் வீட்டுக்குப் போனவுடனே அந்த அம்மாள் அதைக் கேளாமல் மூக்கிலே புகையிலைப் பானியைத் தடவிலால் வயிற்றில் இரைக் குடருக்குள் போய்ச் சீவாதாரங்களை மோசப்படுத்தாதென்று நினைத்துக்கொண்டு பூசினான்—பூசினவுடனே அந்தப் பிள்ளையுடைய விழ்களானது குவளைக்குட போய் பதறி விழ ஏதவாயிருந்த போது தாயானவள் அதைப் பிடித்து நடுக்க சுவருடைய முக்குத் தண்ணீரிலே கழவினாள். இதினாலே ஒன்றும் வாய்க்கவில்லை. ஆனால் ஏர்ப்புக்கொண்டு அறிவுகெட்டு மரணத்தையவாயாகவந்தது. பிறகு அந்த மருத்துவனை அழைத்தார்கள். அவர் பிள்ளையினது கையைப் பிடித்துப் பார்த்தபோது நாடி விழுந்ததாகவும் மரணக் குறியிருக்கிறதாகவும் கண்டார். பின்பு, அவர் அவகைத் திறந்து மருத்தைச் செலுத்தினார். அதற்குச் சற்றேசு கமடைந்து பிற்காலங்களில் வயிடைக்கிடத்துன்பத்துக் கெதுவாயிருந்தது. (இன்னும்வரும்.)

**ஞானகீதும்யி.**

[Satirical Poem on the Superstitions of the Hindus.]

**நக. சாதிகள் கண்திஷ்டி.**

உாநக. ஏதுகாணிப்படிமெலிவானது இன்னின்ன நஷ்டமேதென்றுக்காற் சேதிகளேரோ கண்திஷ்டிபட்டிந்தச் சேதமுண்டாச்சென்றாய் ஞானப்பெண்ணே.

உாசய. வாத்தித்த கிலேநிபனமூன்றுக்கும் வைத்தவுடம்பல்லவெவாலிதுதான் கோத்துற்று நடந்தாக்காற்பல கோட்டியுண்டாகாதோ ஞானப்பெண்ணே.

உாசக. தன்னுடைய தோன்றன பற்பலரோகத்தைத் தன்னுடையகெட்டுணராமற் பின்னாலே மற்றவர் கண்திட்டியென்று பிதற்றுவதெனடி ஞானப்பெண்ணே.

உாசஉ. அன்று நீ சீலையுடுத்திக்கொண்டு ஆபரணங்களைப்போட்டுக்கொண்டு சென்றுதெருவின் பின்றுவந்ததாற் சேதமுண்டாச்சென்றாய் ஞானப்பெண்ணே.

உாசந. உன்னையும் நீ பெற்ற மக்களிலுமழ் குற்றமேர்களுடையையுள்ளோ ரிள்ளிலத்திவருப்பதுகண்டையே டேனவாச்சாகலை ஞானப்பெண்ணே.

உாசச. ஒருத்தனுள் தனுடைமையைச் சீலையை பூநிற்பார்த்துவிழ்த்தாப்போற் பெருத்ததுகள் கிழந்துதென்றாலுள்ள்தன் பேதமைநம்புவேன் ஞானப்பெண்ணே.

உாசடு. கண்டவொருத்தனுள் பாட்டையுமாட்டையுக் கண்திட்டப்பட்டதைநல்லதென்றான் தொண்டையுங்கம்மியதுமுதற்காலுந் சுவனலையென்றாய் ஞானப்பெண்ணே.

உாசசு. ஆகாதென்கிலுமென்னைப்பழிக்க வாமோவென்மவனோடுதிர்ப்பாய் வாகானதென்கிலுங்கண்திட்டியென்றதுன் மார்க்கமேதடி ஞானப்பெண்ணே.

உாசஎ. கல்லெறிக்குத்தப்பினாலும் பொல்லாதவர் கண்ணெறிக்குத்தப்பக் கூடாதென் றெண்ணிப்பயிர் களிற்றோட்டத்திலேதெனும் பண்ணிவைத்ததென் ஞானப்பெண்ணே.

உாசஅ. சண்டாளனொருபாலிபோன சமையத்தில் நன்றிக்காய்க்குதென்றான் தின்றாயன் மறுதற்பலனாகாமற் தேய்ந்போச்சென்றாய் ஞானப்பெண்ணே.

உாசக. பொல்லாக்கண்ணதும்வாயதுமிப்படிப் போரிட்டுனக்குச்சிதபுரிந்தால் நல்லகண்ணினால்வாயினால் நீ பெற்ற நன்மையென்னடி ஞானப்பெண்ணே.

உாரும. எருவதிட்டுத்தண்ணீரிமைத்துப்பயி ரேற்றிவளாந்துவினந்தவுட டொருவன்வந்ததைபூநிற்பார்த்தாப்போலே புள்ளதுபோமோ ஞானப்பெண்ணே.

உாருக. எருவதிட்டுத்தண்ணீரிமையாரம லொத்தபக்குவம்பண்ணாமற் கருகிப்போனூற்கண்பட்டதென்றுநீ கலங்கலாமோடி ஞானப்பெண்ணே.

உரு. சாதிகள் பார்வைக் தனம்.

உாருஉ. தொட்டியனுக்குமெனக்கும்பகையர் தத் தோலியெனையுருட்டிப்பார்த்தா டெட்டிவருடமாயிப்படிப்போனென் றெப்படிச்சொல்லுவாய் ஞானப்பெண்ணே.

உாருந. கிட்டியெவரையுமுன்றாமிகக் கெட்டுப்பிச்சையிர்த்துதின்குந் தொட்டியன் கண்ணுனைப்பட்டழியும்படி துன்பஞ்செய்யுமோ ஞானப்பெண்ணே.

உாருச. தொட்டியன் கண்ணுனையித்தனையாகத் துயர்ப்படுத்தி வதைபுரிந்தால் மட்டளவற்றபராபரவலிதுவை வணங்கிநிற்பானென் ஞானப்பெண்ணே.

**கதைகள்.—Fables.**

ஒருவன் கடைவீதியிலே ராமாயணம் பிரசங்கம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். அப்போ தோரிடைச்சிகி தன் முட்டாளம்படையானுக்குப் புத்தி வருமென்றெண்ணி ஆம்படையானைப் பார்த்து நீ ராமாயணக் கேட்டுவாவென்றதுப்பினான். அவன் அப்படியே வந்து மாட்டாங்கோலை மோவாய்க்கட்டையிலுள்ளிக்குளிர்ந்து கொண்டு நின்றான். அங்கேயிருந்தவர்களிலொரு போக்கிரி அவன் முதுகின்மேலேறிக்கொண்டான். அந்த இடையன் பிரசங்கம் முடியுமளவும் அப்படியே சமந்துகொண்டிருந்து பிறகு வீட்டுக்குப் போனான். அவன் பெண்டாட்டி இவனைப் பார்த்து ராமாயணம் என்னமாயிருந்ததென்றான். அடா—அப்பா—அது கூலுவல்ல—ஒராட்சமையிருந்ததென்றான். அவன் என்னவென்று கேட்டு அவன் மூடத்தனத்திற்கு விசனப்பட்டான். தன் குற்றம் தெரியாத ஒரு பாடகன் மறு தேசத்திராசாவிடத்திற் சங்கீதம்பாடி வெகுமானம் பெறலாமென்று வந்து அப்படி டிசுத்திலொரு வீட்டிலிறங்கினான். மதுநாள் விடியற்காலத்திலே மூந்து பாட்டை வழக்கப்படுத்தினான். அண்டைவீட்டு வண்ணத்தி பெருங்குரவிட்டமுதான். இவன் பாடிவிட்டவுடனே அவரும் அழுகையைவிட்டான். இப்படியே ஒரு வாரம்மட்டும்நடந்தது. இதினாலே பாடகன் வண்ணத்தியை அழைப்பித்து நான் பாடும்போதெல்லாம் நீயும் அழுகியாயென்றான். அவன்—ஐயா தங்கள் பொன்னுன குரலைப் பார்க்கும்போது போன மாசஞ்செத்துப்போன எனக்கிருந்த ஒரே கழுதையினுடைய கினைப்புபருகுது; அதினால் அழுகிறேனென்று சொல்லி அழுகான். பாடகன் வெட்கப்பட்டு இராசாவைக் காணாமற் றன்றார்போய்விட்டான். ஆதலாற்றன் குற்றம் தெரியாமல் நடக்கிற புத்தியினன் உலகத்தில் அவமானப்படுவான்.

## உதயதாரகை—MORNING STAR.

Jaffna, November 14th, 1844.

## GOVERNMENTAL MOVEMENT IN THE CAUSE OF EDUCATION.

The Governor General of India has issued a public Notification directing that "the Committees and other authorities, charged with the duty of superintending public instruction throughout the provinces subject to the Government of Bengal, submit to that Government at an early date, and subsequently, on the first of January in each year, Returns of students who may be fitted, according to their several degrees of merit and capacity, for such of the various public offices as, with reference to their age, abilities and other circumstances, they may be deemed qualified to fill." The managers of all scholastic Establishments, other than those supported out of the public funds are also publicly invited to furnish periodical Returns of a similar description.

These Returns are to be printed and circulated to "the heads of all Government offices both in and out of Calcutta with instructions to omit no opportunity of providing for and advancing the candidates thus presented to their notice, and in filling up every situation, of whatever grade, in their gift, to shew them an invariable preference over others, not possessed of superior qualifications."

"It will be the duty of controlling officers, with whom rests the confirmation of appointments made by their subordinates, to see that a sufficient explanation is afforded in every case in which the selection may not have fallen upon an educated candidate, whose name is borne on the printed returns. It is further directed that even in the selection of persons to fill the lowest offices under the Government respect be had to the relative acquirements of the candidates, and that in every instance a man who can read and write be preferred to one who cannot."

On this notification the friend of India remarks: It "gratifies the warmest desires of the friends of education. It provides an ample reward for those who have acquired distinction in the public Seminaries, by introducing them into the public service of their country and makes provision for giving the public administration the benefit of the highest intellectual endowments which may be developed in the course of instruction. It is perhaps the most powerful impulse which the cause of education has received during the last 25 years. It makes the Seminaries the nursery of the service; and the service the stimulant of the Seminaries. It introduces into our Indian administration the enlightened principles adopted by European Governments of recruiting the public service in every department from those who have earned distinction in the public schools. At the same time it will be found instrumental in the highest degree in the general elevation of the country. It will transplant into the interior that European knowledge and science which have hitherto been confined to Calcutta and diffuse their influence through every district. It will gradually place men of enlarged minds in situations of the highest trust and responsibility throughout the country, and provide willing and well instructed agents to assist in the task of Mofussil improvement.

"It is gratifying to remark the truly liberal spirit by which this great improvement is distinguished. The prospects of advancement in the public service now bestowed on academical success, are not limited to the schools and colleges supported by Government, but are extended to the institutions of unofficial associations, the distinguished students of which will be admitted to an equality of privileges with the others. Government has thus excluded all party distinctions from its service, and announced its intention to reward merit, in whatever Institution it may be matured, and in whatever class or creed it may be found.

"Neither is the improvement contemplated in this notification to be confined to the higher branches of the public service; it is intended to embrace the lowest offices under government, and to give an impulse to the "humble class of the people." We have more than ten thousand Peons in the various Courts of the country, not a tithe of whom are at the present moment able to read the writs or summonses they are deputed to serve. The situations they occupy are in great request among the natives, not merely for the pay they afford, but also for the importance they bestow. It has long been considered a reproach to our Government that illiterate men should be employed in this service, and the reproach is now about to be removed. In the selection of men for these inferior offices, a preference is to be given in future to those who can read and write, over those who cannot. A new and vigorous impulse will thus be given to that class of the population whom the spirit of improvement has not yet reached, and the importance of village schools will soon come to be appreciated by the people."

It appears that the notification above alluded to applies only to the Provinces subject to the Government of Bengal, but it cannot be supposed that so wholesome a measure emanating from the chief authority of India will escape the attention of the heads of Government in the other Presidencies. We shall therefore

hope, for the encouragement of those engaged in educational pursuits in the Madras presidency, that some similar arrangements may soon be effected there.

The principle of this measure,—advancement to the public service according to merit and attainments,—is one of the first importance. By opening a door for the advancement of individuals of all classes of society without distinction, it will, if rigidly adhered to, furnish a powerful stimulus to the lower classes to improve themselves by education, and many will, no doubt, in due time be found qualified to enter upon the higher grades of service. It will thus have an indirect, but powerful tendency to break down the barriers to general improvement which caste, rank, and family interest have created, and to diffuse a salutary ambition through all ranks of the community.

In the anomalous circumstances of the country its operation will at first be slow, and the good it is calculated to secure, distant; but if persevered in, it cannot fail to confer on the native community, immeasurable benefit.

It is cause for congratulation to the native community in Ceylon, and especially in Jaffna, that a measure so fraught with interest to their welfare, has not been so long neglected here as in India. Though no arrangements of this nature have been publicly notified, the disposition of the Government authorities in this Province, as well as at Colombo, to advance to the lower departments of the public service those individuals who are best qualified by their attainments and merits to fill them, is well known; and the happy influence, which has thus been exerted in favour of the education and improvement of all classes is most obvious. And there is no reason to believe that any service in the gift of Government, however high, will be withheld from natives, when they are found sufficiently qualified in their moral and intellectual attainments, to discharge the duties of that service with credit to the Government.

## HINDU IDEAS OF THE DEITY.

They say, "God is infinite, and we are finite; therefore we can know nothing of the True God." However, they maintain that they have 330,000,000 of inferior gods; and among these, three are pre-eminent—Brahma, Vishnu, and Siva or Mahadeo; the Creator, the Preserver, and the Destroyer. The first, Brahma the Creator, has no temple, because we find, that at one time he told such an enormous lie, that the gods decreed that he should have no worshippers and no temple; and the consequence is, that throughout Hindustan there is not a single temple dedicated to him. However, Vishnu and Siva have plenty of temples, and plenty of worshippers, although they are equal in profanity to Brahma. Besides these gods, they have ten incarnations. Vishnu, they say, has to become ten times incarnate; nine incarnations have already taken place, but the tenth has yet to come. These gods are worshipped under various forms; and the character of the greatest number of them is such as cannot be described. There is scarcely a sin which is not attributed to them.—*Rev. C. B. Leypolt.*

## RELIGIOUS OPINIONS OF THE HINDUS.

Although they know nothing of the true God, and although they bow down, without exception to wood and stone, yet you must not think that they are altogether an illiterate and ignorant people. They are ignorant of the true God, but otherwise they are cunning enough; and those at Benares know well how to defend their several systems, for beside the common idolater, there are also philosophers in Hindustan. They have many systems: one of them holds that God is man, and that every human being forms a part of God. A second system which prevails among the Hindus, is, that there is no real existence: that there is God, and besides God nothing: that we think we exist, but in reality we do not exist. They say, it is just as when a woman is sitting in the cool of the evening with her child in her lap; and she falls asleep, and in her sleep dreams that she has lost her child and goes about seeking for it, but cannot find it; and at last she awakes and finds her child comfortably asleep in her lap. So it is with us they say: Brahma the great Brahma is asleep, and in his sleep he sees images, and these images think they exist: these images are ourselves, but in reality it is only Brahma's dream: when he awakes, we shall all find out that we are nothing. And hence they say, "Let us eat and drink, for to-morrow Brahma may perhaps awake, and then we shall become nothing."

Yet conscience is at work. Hence the many ways of salvation which they follow in Hindustan. The Shasters declare, that one drop of Ganges water is sufficient to wash away the sins of the whole world. Some go on pilgrimages: some stretch out an arm or a leg. I have seen a man with his head downward, and his legs upward, on a tree. I wondered how he could live five minutes; but I found he had been there three days. I have known them come the distance of 400 miles to Benares, measuring that distance with their bodies.—*Ibid.*

## INTEREST EXCITED BY PROCLAIMING THE GOSPEL.

The attention which we meet with in Benares in preaching the Gospel is great. At a *mela* or religious fair, at Patna, there were a number of German missionaries just come to the country and not yet able to speak the language. It was in February: the heat was great, but the concourse of people immense: there were not fewer than 80,000 or 90,000 assembled. We had a large boat, in which we had our tracts, and books, and clothes; and we went among the people. At seven o'clock, I found my tracts distributed, and I therefore returned to the boat for more. I found a number of people surrounding it. I addressed them; and had scarcely spoken half an hour, when I found a concourse of people surrounding the boat, as far as my voice could be heard: if I say there were upward of 3,000, I do not at all exaggerate. Having spoken for an hour and a half, as loud as I possibly could, a missionary came to relieve me. He took up a tract, and began to read to the people; and we then went on alternately. A third Missionary

came; and he likewise commenced speaking and reading to the people. When he had gone on till about twelve o'clock, I said to the people, "now you must go, we can speak no more, for we are tired; we will go in and lie down." The people said, "Do so?" We had scarcely been in half an hour, when I heard a noise; I looked up, and saw two men coming in. I asked them what they wanted; and they said, after some apology, "O, sirs, the people outside send us in: they think you have slept long enough; you might come out again, and preach to them, and tell them more of what Jesus has done for them." What could we do after such an invitation? We went out and continued speaking till four in the afternoon. Next day, from six o'clock till four in the afternoon, we found the same number of people, and almost the same persons, again surrounding the boat, some standing up to the loins in water, listening to the glad tidings of salvation.—*Ibid.*

#### CHANGED OPINION OF CHRISTIANITY.

The gospel has made an impression on their hearts. Ten years ago, when I began to preach to them alone, I was often told, "Oh! you had better go home: your preaching is of no use; no one will believe you." But how is it now? They say, "We know you will prevail; and we know Hinduism will fall: if you would attack us in our ceremonies, it would be well, and you might preach a long time before you broke down the building; but you come and preach the gospel every day and thereby you knock at the foundation; and when that is gone, the whole building will come down with a crash.—*Ibid.*

**Cattle Stealers.**—A Correspondent wishes us to notify the public authorities of the injuries inflicted on the community by a class of persons in Navarri, in the parish of Maneply, who go about stealing cattle wherever they can find an opportunity, then have them hid, and when the owner seeks for them, he is allowed to redeem them, for a sum varying according to circumstances from one to five dollars. It is said some influential personages are connected with this gang of worthless fellows, supplying them with assistance when necessary, and sharing in their gains. One instance has been mentioned to us where the owner of a valuable cow in a neighboring village, when she was stolen, traced her to one of their hiding places, and was dissuaded from prosecuting the robbers, by these leading men and by the offer of hush money. An acquaintance of ours has twice had his cow taken away by these men and was allowed to redeem her by the payment of a small sum of money.

We know of only two ways in which the mischief complained of is likely to be arrested, and either of these, if put in practice, would, we think, be effectual. One, by the honest and faithful efforts of the Police Vedahms to discover the rogues and bring them to justice.

The other, by an honest and faithful combination amongst the people, to find out the rogues and prosecute them. In every village community, the rogues dwelling there are known by reputation, and all that is wanting to bring them to punishment is a sentiment of justice and honesty in the community that will publicly approve of and uphold a prosecution. But when every one, almost, is more or less a rogue, as is too generally the case in every heathen country, such a prosecution if attempted, would almost certainly be defeated; hence the feeling of the few would-be honest ones is, that the evils they suffer of this sort are more easily endured than cured.

**Insolent Toll Collectors punished.**—The Supreme court in session at Galle has sentenced three prisoners, who had been committed for an assault on the Hon'ble G. C. Talbot Esq. and his father-in-law, to three years hard labour in chains, and the 1st and 2nd prisoners to 50 lashes each. The assault was made by the prisoners because these gentlemen refused to comply with their unreasonable demands for Toll money. The punishment inflicted upon these persons will prove a useful lesson, we hope, to Toll collectors in this region who, we believe, sometimes have need of such admonitions.

**New Toll.**—An Ordinance was introduced to the Legislative Council on the 4th instant, "to establish a second Toll on the road from Jaffna to Point Pedro."

**Removal of Tolls on Foot Passengers.**—The Colonial Secretary in the course of debate in the Legislative Council stated that it had been resolved by the executive Government to take off all tolls on foot passengers carrying a load of less than fifteen pounds, on all roads, but to continue to lay tolls on all ferries and large bridges.

**Overland Mail.**—The Jaffna Packets for the next Overland Mail are advertised to close on the 14th and 19th instant.

**Death of Dr. Grant.**—Letters from America, communicate the information that Dr. Grant, the devoted and enterprising missionary to the mountain Nestorian tribes, had died of fever, greatly lamented, by all classes of persons.

**Drunkenness in Calcutta.**—The British India Society have addressed a letter to the Home Secretary of the government of India in which they complain of the increase of drunkenness in Calcutta within the last thirty years, and the great immorality which has resulted from it. To establish this fact, they mention that in addition to the shops where the sailors disgrace themselves, and the large wine and spirits depots, there are ninety-two "Gin palaces," each of which is enabled to pay a municipal tax of six rupees per day.—*Friend of India.*

**Overland Letters.**—The number of covers despatched by the Victoria steamer from Bombay on the 1st of October was 35,595; viz. 29,023 letters and 6,572 newspapers. The number sent in the previous month was 47,534. The diminution is owing to the despatch of a mail direct from Calcutta by the Hindustan, simultaneously with the departure of the mail for Bombay.

**Dr. Wolf.**—The last Delhi Gazette contains the very gratifying intelligence that Dr. Wolf had been ordered to quit Bokhara in company with Mr. Hatta or Hart.

**Sunday Accidents.**—At Arnee, on the 27th Oct. a young man of the 1st Madras Fusiliers went with some of his comrades to bathe in a tank, and when in the water was seized with cramp and drowned. On the same day a man of the Hussars was injured in the neck and arms by the bursting of his firelock.

**Overland Intelligence.**—Overland intelligence was received from England and Europe by the steamer that touched at Galle about the 26th ult. on her way to Calcutta from Suez, and some fifteen days afterwards we had the satisfaction of receiv-

ing our Overland letters by the regular (?) mail, and to crown our happiness, our Overland news papers came in day before yesterday! It is to be hoped that the causes of such irregularity in the transmission of mail Packets may soon be removed. We give below a few items of the most important intelligence received by this opportunity.

The difficulties that had arisen between France and England, out of the proceedings of the French authorities in Tahiti have been satisfactorily adjusted. The state of public feeling in both countries, if judged from the expression of sentiment given in the news papers, exhibits such a rancorous feeling on the one hand, and such cool indifference and defiance on the other, that it will be surprising if the present amicable relations of the two governments are long maintained.

The sentence passed on Mr. O'Connell and his fellow prisoners by the Irish Court, has been reversed by the House of Lords to whom the case was carried by appeal. The vote was taken by the law Lords only, after they had individually expressed their opinions on the case. Lords Denham, Cottenham and Campbell were in favor of reversing the judgment, and the Lord Chancellor and Lord Brougham supported it. The prisoners are therefore released after having been in confinement about 13 weeks.—Parliament was prorogued by commission on Thursday the 5th September to the 10th of October.

The French squadron under the Prince de Joinville attacked Mogadore the chief sea port of the Morocco empire on the 15th August, and after destroying the town and its batteries took possession of the place. It is supposed this attack will lead to a settlement of the difficulties between Morocco and France without further warfare.

Mahomet Ali, Pasha of Egypt suddenly abdicated his Government, and after a few days of anxious suspense in the community, he as suddenly resumed it. No satisfactory conjecture has been formed of the cause of this strange movement.

**ITALY.**—Letters from Leghorn state that Austria is so well aware of the dangerous position to which the evils of pontifical misgovernment has brought the papal States that it has opened negotiations with the Holy See, with a view to the secularisation, as far as possible, of that government. The court of Rome resists, and will continue to do so, and it is said that the Austrian Government, foreseeing that circumstance, has addressed the French Cabinet, to invite it to join with Austria, Naples, and Tuscany to oblige the Pope to make such reforms as the safety of Italy may demand.—The king of Sardinia is not included in the negotiation, from which it is supposed that he is opposed to it.

Many symptoms indicate the anxiety of the Papal Government, and the precaution it is adopting to meet contingencies. Under any circumstance if amelioration do not take place in the papal system of administration ere long, it is believed this winter, but at all events the next, will not pass over without serious trouble in Italy.

#### DEAR MR. EDITOR,

Although it is publicly understood that your paper is exclusively designed for instruction still I hope that you will not in all cases be wholly indifferent to whatever that concerns the bodily good of the people of this province.—Under this hope I wish to lay before your readers, a few remarks on a subject, which I know to be fact, which strikes seriously every day the minds of more than two-thirds of the people of this province. As to the truth of my remarks, you may inquire of the first person you meet in the city of Jaffna and its vicinity, for I do not know what the fact is in those places; but in the interior parts, I know perfectly well that what I am going to say is a fact. What I and many hundreds of others complain of, is, *the gross injustice perpetrated every day by the renters of salt in public and private places.* Instead of giving one full measure of salt for the fixed price, they give in almost all cases about half of that measure. This is the case, I say; for, the buyers take the salt home, and when they examine it by their own standard measures, they find it as I have said. This takes place every day without fear and covering of the matter as though it is a common thing. Now, Mr. Editor, of the many bad consequences resulting from this act of injustice, I will tell you one, which I think will powerfully strike the attention of some of your readers at least, if not of all. It is a report and a true fact too, that the people of a certain village never buy salt, but use what they can gather by the sea side. This is not owing to their inability to pay the renters, when they deal justly, but it is owing to the dear rate of selling the salt. Having stated the facts, I leave your readers to judge of the nature of their crimes. My object in forwarding these facts to you is that your Star will carry these informations to the proper persons, whose business it is to attend to such evils and try to correct them.

By inserting these lines in the columns of your Star, I dare say, you will be the means of doing much good to many.

I remain Sir, yours obediently,

A.

The evil complained of in the above communication is one that, we have reason to know, is of common occurrence, and bears heavily on a large portion of the native community. But so long as natives had rather suffer such impositions than combine together to remove them, they must expect them to be continued. They are supported by combinations of bad men and can only be removed by combinations of good men to put a stop to them. The persons using false measures in the sale of salt are liable to prosecution and punishment on two grounds—for using such measures, and for cheating. Now what should hinder their being brought to punishment, if one in buying salt would take with him witnesses, to testify of the facts. But the truth is, the influence of persons combined to do evil in this country, is generally too strong to be resisted with impunity, and natives are unwilling or afraid to give testimony against them

lest a worse evil than that they now suffer should come upon them. The remedy for such evils lies mainly with the people; if there were a majority of honest men in the community, they could, by uniting their influence put a stop to them, but the general defectiveness of the people in moral principal affords protection to rogues and puts a premium on all sorts of iniquity.

The Government is obliged to depend on the native Police officers for information of such matters, and they cannot be expected to be of much better character than the community they represent; it is therefore no wonder that such evils exist.—They are part and parcel of the fruits of the Hindu system of religion and morality, and will continue, we fear, as long as Hinduism exists. Christianity offers the only radical cure for such evils. In a strictly Christian community they would have no existence.

PRO BONO PUBLICO.

DEAR STAR,

In your regular Bi-monthly course around the world, you might, I believe, have directed your attention, amidst the various topics of Education, Science and Religion, to the improvement of Public buildings, roads for convenience and other arrangements, all tending to reflect honour and a spirit of generosity upon the British Government in Ceylon. Large sums of money have been spent upon roads in all the Provinces, and public buildings such as, Hospitals, Rest houses, &c. have been lately erected; and if you look into some of the proceedings of the Legislative Council, you will be delighted to see new sums of money appropriated for the mending of Roads, repairing of public buildings and other purposes, all for public convenience.—Of all these the most charitable and generous undertaking is the Hospitals for the Treatment of patients, to which the Island was a perfect stranger before the introduction of the British Government. Under the description of the said buildings, we have the pleasure to notice comfortable buildings in other provinces, nicely paved, closely surrounded with either brick or stone walls, and patients therein on treatment, experiencing every possible care. But it is the painful lot of the people of Jaffna that when numbers of them are attacked with any infectious disease they are removed to a miserable hut, erected in the Island generally known by the name of Small Pox Island (சிறுத்திவு) situated over against the Jaffna Custom House, where they are like beasts of burthen stretched along the wet ground, especially in this wet weather, exposed to the shifting gales from every side, and very poorly taken care of. As you can, Dear Star, have in your next flight, an easy view of the situation &c. of this Island (if you are disposed to make this topic part of your theme to dwell upon out of pity to the public who suffer extremely from the ill provision of a good hospital) I need not trouble you with a long letter on this topic. But humbly hope that, as you pass through the hands of the medical sub-assistants, the Medical Doctor—the Government Agent, &c. who have the management of the said department, you will be pleased to whisper into their ears about their poor patients, and try to work upon their pity for some better arrangements for the accommodation of those people who experience the heavy hand of Providence.—As for our part we cannot conceive how the Government which has allowed so large sums of money for other purposes, less necessary than this, can withhold a sum necessary for building a convenient place for these poor creatures. Begging to be excused for the liberty I take with you in writing these lines for insertion in your columns,

I remain yours very truly,  
A SPECTATOR.

November 8th 1844.

We hope our Correspondent has exaggerated the evils he complains of, and that the provision made for infected people in Jaffna, is better than he would have believed, for we cannot suppose the proper authorities would knowingly allow this class of persons to suffer for want of proper attention. To provide for the poor and afflicted is one of the noblest characteristics of Christian Governments, as the want of such provisions by heathen Governments equally marks their degradation. We conceive the interests of humanity, religion, and national honor are alike concerned to have the best possible provision made for the relief and comfort of infected persons, and we trust, if the subject has hitherto been neglected, as our Correspondents seems to suppose, it may hereafter meet with proper attention.

புதினச்சங்குதி.  
யாழ்ப்பாணம்.

தெரு ஆயம்—யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பருத்தித்துறைக்குப் போகிறபாதையில் இன்னமும் ஒரு தெரு ஆயத்தலம் வைக்கவும் பதினென்றுத்தலுக்கு மேலே பார்க்கொண்டுபோகாத ஒவ்வொரு வழிப்போக்கரிடம் ஆயம் அறவிடப்படாதென்றும் ஒரு கட்டளை நிருபித்தலுண்டாயிற்று.

முதிர்ச்சியுள்ள தண்டற்காரருக்கு நடந்த தெண்டம்.—இமமுறை காவியிற் கூடின சுப்பிரீக் கோட்டில் மூன்று தெரு ஆயத்தலம் அடர்ந்தாரர், கனம்பொருந்தியதால்பொற்றுத்துறையிடத்திலும் அவர் மாமனிடத்திலும் நியாயத்தப்பாய் ஆயப்பணக்கேட்டு அவர்களைத் தொந்தரவுபடுத்தினதால், மூன்று வருடம் விலங்குடன் கோர் ஊழியர் செய்துகொண்டு சிறைச்சாலைவிரக்கவும், அத்துடனே முதலாம் இரண்டாம் மறியற்காரர் இருவரும் பெயருக்கன்பதன்பது அடிவாங்கிக்கொள்வார் தீர்மானமாயிற்று. ஆகையால் ஆயத்தலம் வைக்கப்பட்டிருக்குஞ் சசல தெருக்களிலும் இருந்து ஆயமறவிடும் தண்டற்காரர் சகலரும் மேற்காட்டிய மூவர்க்கும் நடந்த தண்டனையை நன்றியச் சுற்றுக்கொண்டு வழிப்போக்கரிடம் அரிதமாய்த் தெருவிருந்து பணமறவிடுக்கெட்டொழிவிட்டுவிடப்பாருக்கள்.

ஆடு மாடு களவெடுத்தல்.—மாணிப்பாய்ச் கோலிப்பற்றைச் சார்ந்த நவாலியை நுங்குறிச்சியில் இருக்குஞ் சில ந டோடிக் சர்வர் சில பல தலைமைக்காரருடைய உதவியைக் கொண்டாராக் காலங்களில் ஆடுமாடுகளைக் கள்வாகச் சாய்த்துத் துலைநுக்குக் கொண்டுபோய் விற்கிறார்களென்றும் அந்தைமாட்டிடையவன் அறிந்தபொதைக்கும், உடையவன் கைப்பற்றினவன் மிடுக்கனென்ற பிரகாரம், களவெடுத்தவன் களவுகொடுத்தவனிடமிருந்து பணம் வாக்கித் தலைமைக்காரனுக்கும் பகிரந்து கொடுத்து விட்டுத் திரும்பவும் மாட்டையுங் கொடுத்துவிடுகிறார்களென்றும் “நவாலியிற் குடிமேன்” என்று கையொப்பம் வைத்த ஓர் கடிதம் நம் மிடம் வந்து சேர்ந்தது. இந்தக் கள்வரில் ஆரோ ஒருவன் நவாலியில் நம்முடல் பழக்கமாயிருக்கிற ஒருவனிடம் நின்றபசுமட்டுடானே இரண்டுமுறை களவாய்ப் பிடித்துக்கொண்டுபோயு டுவனேதோகொஞ்சப்பணங்கொடுத்துத்தைமீட்டுக்கொண்டானென்றும் தெரியவந்தது. இக்கள்ளப்பயல்களைப் பிடிக்கிறதற்கு இரண்டுபாயமுண்டு. ஒன்றிலந்தந்த விதானமார் தலைமைக்காரர் தானே கள்ளருட்டுத்தாயையிராமல் அவர்களைப் பிடித்துக் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது ஊரில் நாணயவாங்களாயிருக்கப்பட்ட பெயர்களைத் தானே அடம்பங்கொடியுந் திரண்டால்மட்டுக்கொற்ற பிரகாரம் ஒருமிக்கப் படுத்துக்கட்டாய்க் கூடிக் கள்ளரைப் பிடித்துக் கொடுக்கவேண்டியது. கள்ளருக்கொருவனுங் களவுகாரியத்திலொத்தாசை செய்யப்படாது. ஏனென்றால் இரும்பு ஏவ்வளவு களமுள்ளதாயிருந்த லுஞ் சுரைக்குடிக் போட்டுத் தண்ணீரில் விட மிதக்கும். அதுபோலக் களவாங்கன் களவீனருடன் கூடுவதுண்டானால் அவமானமடைவார்கள.

கள்ளப்படிவைத்ததந்தல்.—இன்னும் உப்புக் கிழக்குத்தகைக்காரர் கோவரணமேற் தாராங்கிடைத்தசமுத்திரையானபடி களைவிட்டுத் தாங்களே தங்கள் மனதிற்குடங்கப் படிக்களை வைத்து உட்பளந்து வெகு அரிதங்களைச் செய்கிறார்களென்று ஒரு கடிதம் வந்து சேர்ந்தது. கோவரணமேற் தார் குறித்த விளைக்கு ஒரு கொத்து உட்பளந்து கொடுப்பதை விட்டு ஒருபடி உட்பளந்து சொல்லி அரைப்படி கொடுத்து ஒருபடியுப்பின் விவாங்கிக்கொள்கிறார்களாம். இன்னும் குத்தகைக்காரர் அருவினைக்கு விந்தையாய் சில குறிச்சியிற் சனங்கள் ஒருக்காலும் உப்புக்கொள்ளாமல் கடற்கரையின் மண்ணை எங்கொண்டுவிட்டு உப்ச்சி உட்பெடுக்கிறார்களாம். முன் சொல்லிய காரியத்தைப்போல இக்காரியத்திலும் தலைமைக்காரர் தானே முன்னின்று இப்படிப்பட்ட கள்ளப்படினைப் பரிமாறிவருகிறவர்களைப் பிடித்து நியாயவியாச்சியத்துக்கு ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டியது ஏனென்றால் இவ்வத்காரியங்களை அறிவிக்கிறதற்கென்றே கோவரணமேற் தார் இவ்வுத்தலைமைக்காரரை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்களை கோவரணமேற் தாருக்குங் குடிசனங்களுக்கும் மத்தியவதாயிருக்கிறார்கள.

சேன்னபட்டினம்.

சென்ன பட்டினத்துச் சுப்பிரீக் கோட்டிற் கொலைபாதகரை விளங்கிய ஏழு பிராமணருங் குற்றமற்றவர்களாகக் காணப்பட்டு விடுதலையடைந்தார்கள்.—மருட்டியகண்டத்திற் தென் பிசையிலுள்ள சமங்காரென் னுமிடத்திற் கோட்டையில் இருந்த தளங்கள் இங்கிலிசுத் தளங்களோடெதிர்த்து யுத்தம்பண்ணியும் நிருவகிக்கமாட்டாமல் முறிந்தோடினதுமன்றி உடுக்கையுமுடையதாள் பிழம்பையுக் கொடுத்தானென்றபண்டாரியைப் போலக்கோட்டையையும் இங்கிலிசுகாரருக்குப் பறிக்கொடுத்துவிட்டார்கள். இவ் யுத்தத்திற் கொல்லப்பட்ட சனம் இருபுற்றுக்கு மேலே உண்டு.

கவிரேஷு பிரபலியம்.

காசியிலிருக்கின்ற சனங்களிருதயத்திற் சுவசேஷு போதனை நருப்பத்திடுக்குதென்பதற்கத்தாட்சி என்னவென்று, பத்து வருடத்துக்கு முன்னே அவர்களுக்குப் பிரசங்கம் பண்ணினவேலையில்—“நீங்கள் பிரயாசப்படுவதில்வருதென்ன—வந்தவழியே போவ்விடுங்கள். உங்களை ஒருவரும் நம்பமாட்டார்கள்” என்று சனங்கள் பலமுறைபுஞ் சொல்ல நான் கேட்டதுண்டு. ஆனாலும் இப்போ அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களென்றுபாருங்கள், “உங்கள் பிரசங்கத்தினுற் பயனுண்டாம். இர்த்துதந் தன்னம்பாறுகுது. எங்கள் அரிச்சனை நியமிட்டடைகனும் வெரோடே அறுகுது. இர்த்து மதமென் னுமத்திபாரமும் அதிசை மேற் கட்டப்பட்டமர்

ளிகையும் மளமளென விழுந்து நிருநூனியாப்போகுது” என் றேசொல்லுகிறார்கள்.

**இந்துக்கள்வைதீககொட்பாடு.**

பெயர்க்கடவுளைப்பற்றி அவர்கள் யாதொன்றும் அறியாமற் கல்லை யும் புல்லையும், இரும்பையும், செம்பையும், கனலையும், புனலையும், கடலையும், தட்டையும் வணக்கிவந்தாலும் அவர்களோமுற்றும் அறிவிக்களில் ஏனென்றால் அவர்களிடம்கலகஞானிகள் அநேக நூண்டு, அவர்கள் தங்கள் ஆசை சாஸ்திரங்களில் விளம்பப்பட்ட காரியங்கள் உண்மையுள்ளவென்று எதிர்தியாமெடுத்துரைக்கும் அதிக நிபுணர்கள் காசியில் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் அநேக நூள் முறைகளுண்டு: அவையொன்றினுள் கடவுளோ மனிதனென்றும் அவன் கடவுளிலொரு பகுதியென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இன்னும் வேறொரு நூள் முறையில், நாங்கள் ஒரு பொருளல்லவென்றும் கடவுளுண்டென்றும், கடவுளையொழிந்த அனைத்துஞ் சூனியமென்றும், மனிதன் தானொரு பொருளென்றெண்ணுகிறபோதே அவன் பொருளல்லவென்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. எப்படியெனில், ஒரு ஸ்திரி தன் சூழ்ந்தையை மடியில்வைத்தனைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது தன் சூழ்ந்தையை இழந்து தான் இங்குமங்குத் திரிந்து அந்தைத் தேடியும் கிட்டாததாக ஒரு சொப்பனத்தைக் கண்டு விழிக்கும்போது தன் பிள்ளை தன் மடியில் ஆசோதையாய் நித்திரைகொள்வதைக் காண்கிறார். அதுபோலவே எங்கள்பாடும். எவ்விதமெனில், மகாபெரியவறு மதேவர் அசுந்த நித்திரையாயிருக்கையில் அநேக வடிவங்களைக் காண்கிறார். அவ்வடிவங்களெல்லாம் உண்மைப்பொருள் அவ்வடிவங்களோ மனிதராகிய நாங்கள்தான். ஆகிலும் காரியத்தில் நாங்கள் பிரமதேவர் கண்ட சொப்பனத்தின் பயனென்றும், அவர் விழிக்கும்பொழுது நாம் சூனியப்பொருளென்றுமெண்ணுகிறார்கள். இன்னும் இவற்றைக் காண்கள் புதிதுக்குடிப்போம்—நான்க்கொருவேளைபிரமதேவர் நித்திரையைவிட்டெழுந்தவிட்டால் நாம் சூனியப்பொருளாய்விடுவோமென்று சொல்லுகிறார்கள். கங்காநதியொரு திவலை சலம் மாதீதிரம் முழு உலகத்தாரூ—பரவங்களை விடேர்சனம்பண்ணுமென்று சாலதிரஞ் சொல்லக்கிலர் யாத்திரை பண்ணுகிறார்கள்—சிலர் காவடிசெய்க்கிறார்கள்—சிலர் அரிகண்டம் போடுகிறார்கள்—சிலர் தீக்குதிக்கிறார்கள். —சிலர் தலைகீழாகத் தூங்குகிறார்கள்—சிலர் நானாகாதத்திற்குப் பாற் காசிக்குப் போய் அடியழித்துப் பலவிதமாய்த் தங்கள் தேகங்களை வருத்துகிறார்கள்.

**இந்துக்கள் கடவுளைக் குறிக்கும் மானத்காட்சி.**

கடவுளோ ஆதிநித்தியமுள்ளவர் நாங்களோ அநித்தியமுள்ளவர்கள் ஆகையால் மெய்க்கடவுளைப்பற்றி நாம் ஒன்றுக் கூறிக் கொள்ளக்கூடா தென்று இந்துக்களெண்ணுகிறார்கள். அப்படி எண்ணியும் தங்களுக்கு முப்பத்து முக்கோடி புத்தேளி ருண்டென்றும் அவர்களில் சுருட்டி, ஸ்திதி, சங்கராமாகிய முத்தொழிற்கும் வல்லராகிய பிரமா விட்டுணு உருத்திரனாகிய திரிமூர்த்திகளே சிரேஷ்டரென்றுத் தனது திறுத்துகிறார்கள். இத்திரிமூர்த்திகளின் சிருட்டித்தொழிலைப்பொருந்திய பிரமதேவரொருமுறை அன்னைப் பட்சிவனது நபங்கொண்டுகிவனுடைய முடியைத்தேடியும் காணாமற் கண்டெனென்றொரு பாரப்பட்ட பொய் சொன்னதினால் க்கும் தேவக்களெல்லாருங் கூடி யோசனைபண்ணி அவரைப் பூசிப்பதற்கான கோவிலும் பூசிக்குந் தொண்டர்களும் இல்லாது போகு ம்படி சபித்துப்போட்டதனால் இந்துதலநானிலெங்கே யார்த்தாலும் பிரதேவரிமூத்துக்கொன்று யாதொரு ஆவயங்களுமில்லை அவரைத் துத்தியமண்ணுகிறவர்களில்லை. பண்ணை விட்டுணு உருத்திரனென்பவர்கள் துன்னெய்யிற் பிரமதேவருக்குச் சரிவந்தவர்களாயிருந்தாலும் அவர்களைச் சேவிப்பதற்கேராளமான கோவில்களும் பூசிப்பதற்க்களெக தொண்டர்களமுண்டு. இவ்ருளவ் கூறிய தேவாத்களைத் தவிர அத்தேவர்களிடத்திற் பத்து அவதாரங்களுமுண்டு. விட்டுணு மூர்த்திக்கு அவதாரம் பத்து. அவைகளுளொன்பதுஞ் செக்ருயன். பத்தாமவதார மினிமேனிமும். இவர்களுடைய விருத்தாந்தங்களையும் இவ்வுச்சணங்கணியும் எடுத்துக் கூறுவது தூஷணவார்த்தை பேசுவதற்குச் சமாளமாயிருக்கும்.

difference may be equal to the squares of the other sides which are not parallel. At the same time it is also requested to construct geometrically a trapezium, such, that the squares of its three sides may be equal to the square of the other side.  
Tranquebar, 15th. Sept. 1844.  
D. S.

DEAR MR. EDITOR,  
If the following solution of the query proposed in the 5th No. of the Star Vol. iv. page 192 by B. C., be found unexceptionable an early insertion thereof will highly gratify  
Yours very obediently,  
A. Z.

Let  $x =$  No. of sheep  
and  $y =$  that of oxen.  
Then by question  $17x + 140y = 2000$  (in shilings.)  
Now  $x = 2000 - 140y \div 17 = 117 - 8y + 11 - 4y \div 17$  a whole No. Also  $11 - 4y \div 17 \times 5 = 55 - 20y \div 17 = 3 - y + 4 - 3y \div 17$  a whole No. and  $4 - 3y \div 17 \times 6 = 24 - 18y \div 17 = 1 - y + 7 - y \div 17$  a whole No.  
Assume  $7 - y \div 17 = p$ .  
Then  $y = 7 - 17p$ .

Assume  $p = 0$ , then  $y = 7$ ; by substituting the value of  $y$  in the equation, the value of  $x$  is 60.

It appears therefore that 7 and 60 are the only positive values of  $x$  and  $y$ , which answer the condition of the question.

The solution of the following query is respectfully solicited.  
A Waterman finds by experience that he can, with the advantage of a common tide, row from London to Greenwich, which is 5 miles in three quarters of an hour; and that to return to London against an equal tide, though he rows back along shore, where the stream is only half as strong as in the middle, takes him a full hour and half: find at what rate per hour the tide runs in the middle where it is strongest.  
A. Z.

**Chundicooly Sem., Oct. 26th 1844.**

WAX FOR GRAFTING.—Melt three parts of rosin, two of beeswax, and one of tallow, together, pour this when melted, into cold water, a pound at a time. Having rubbed your hands with lard, work the wax in them till it is pliable, and when the water is forced out of it, it is ready for use, and will remain on the trees for three years. Use the wax sufficiently warmed to spread easy; cover the top of the stump about the thickness of a pipe and the slit, as far as it extends, somewhat thinner.

The time for grafting depends much upon the season; but the best is when the buds first begin to open. Scions will live, set any time after the sap freely circulates.—Farmers and Gardeners' Almanac.

Eleven Pence Saved.—The effect of reducing postage from a shilling to a penny in increasing the number of letters, is well told in the anecdote of an Irishman, writing to his son in London, "remember my dear boy not to forget to write often for every letter saves me eleven pence."

**கார்த்திகை.**

| Date | சூரிய நேரம் | வாரம். | நட்சத்திரம் | திதி. | யோகம். | கரணம்.                 |
|------|-------------|--------|-------------|-------|--------|------------------------|
| 1    | அடி         | ஞா     | ஆ           | உஉ    | ஷ      | உக1 மா யெ வ உக1        |
| 2    | யக          | தி     | ம           | உக111 | ஸ      | உக11 வை யச11 ப உச11    |
| 3    | உய          | செ     | பூ          | உச11  | அ      | உய111 வி யச தவு உய11   |
| 4    | உக          | பு     | உ           | உக111 | ந      | யஅ111 ப கூ11 கர யஅ11   |
| 5    | உஉ          | வி     | அ           | உஉ1   | த      | யடு11 ஆ க வி யடு11     |
|      |             |        |             |       |        | சவு ரூக11              |
| 6    | உக          | வெ     | கி          | யக111 | ஏ      | யக11 சோ சஅ பா யச11     |
| 7    | உச          | ச      | சு          | யக11  | து     | கூ111 அ சய111 தை கூ111 |
| 8    | உக          | ஞா     | வி          | யஉ111 | ச      | ச11 கூக1 வை ச1         |
|      |             |        |             |       |        | ச ரூச1 வி உஎ1          |
| 9    | உச          | தி     | அ           | ய111  | சு     | சக111 தி உரு1 சநு உஉ11 |
| 10   | உஎ          | செ     | கே          | ச111  | பி     | சச ரூ யஎ11 கிமி யஎ     |
| 11   | உஅ          | பு     | மூ          | 11    | து     | கூஅ11 க கூ111 பா யக1   |
|      |             |        |             |       |        | கூக1                   |
| 12   | உக          | வி     | உ           | ரூக11 | தி     | கூக11 வி உ தை கூ11     |
|      |             |        |             |       |        | து ரூக1 கர உஅ1         |

வெள்ளிக்கிழமைச் சங்கிராந்தி நாடி, உஉ. விருடி யஎ. ல் தனூர்வி.

For the Star.  
It is desired to construct geometrically a trapezoid, the lessor of two parallels and the difference of them being given, so that the three times the square of the

POET'S CORNER.

THE BIBLE.

[BY MONTGOMERY.]

WHAT is the world? A wildering maze,  
Where sin hath tracked ten thousand ways,  
Her victims to ensnare:  
All broad, and winding; and aslope;  
All tempting with peridious hope;  
All ending in despair.

Millions of pilgrims throng those roads,  
Bearing their baubles in their loads  
Down to eternal night:  
One humble path that never bends,  
Narrow and rough, and steep, ascends  
From darkness into light.

Is there a guide to show that path?  
The BIBLE; he alone who hath  
The Bible, need not stray:  
Yet he who hath, and will not give  
That heavenly guide to all that live,  
Himself shall lose the way.

SCOLDING.—I never knew a scolding person that was able to govern a family. What makes people scold? Because they cannot govern themselves. How then can they govern others? Those who govern well are generally calm. They are prompt and resolute, but steady and mild.

PUNCTUALITY.—A Hint for the young.—When Washington was on his visit to the Eastern States in 1787, after being at Boston about a week, he gave notice that he should depart at 8 o'clock next morning. An escort was to attend him. Washington was at the door precisely at the appointed time, but the escort who were to do him honor not being ready, he started off without them. On learning the fact, the escort started off in pursuit, and overtook him, unwilling to be laughed at for their tardiness.

NEW MODE OF GRAFTING.—Mr. Downing, of Newbury, has lately practised with success, a new mode of grafting, the object being to test the quality of fruits raised from seeds in a shorter period than would be possible by permitting such seedlings to stand until their natural time of bearing. The method is, to put the top of a shoot from a seedling tree, or a new variety, when it is desirable to procure a specimen of the fruit, immediately upon the top of a thrifty shoot of a middle-aged and fruit bearing tree; the process being simply to take thrifty shoots, about a quarter of an inch in diameter, and cut them in a slanting manner clear through, so as to detach about four inches of the top from the rest, making a line of the angle about an inch—the stock being cut in the same manner. The backs are then to be carefully united and bound up with yarn, covering the whole with grafting wax, to exclude the air. By this mode, fruit may be obtained in a short period, so as to test its value at an early day; the operation being simple, with scarcely a fear of failure.—*Horticultural Magazine.*

அறிவித்தல்.

சுஅாசயரும் ஆண்டுக்கு இதின்கீழெழுதப்பட்டிருக்கிற குத்தகைகளை இந்த மூன்று உய தேதிபாகிய புதன்கிழமை யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியிலே விற்கப்படுமென்றித்தாலறிவிக்கப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாணம் உப்புக்குத்தகை.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து துபருத்தித் துறைக்குப்போகிற தெரு ஆயக்குத்தகை, இந்தத் தெருவில் இப்போ நியமித்திருக்கும் ஆயத்தலங்களுக்கானமாய் வல்லியிலும் ஒரு ஆயத்தலம் வைக்கப்படும்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சாவுகச்சேரிக்குப்போகிற தெரு ஆயக்குத்தகை.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சங்கானக்குப்போகிற தெருவையும் வட்டுக்கோட்டைக்குப்போகிற தெருவையும் சேர்த்து ஒரு குத்தகையாய் விற்கப்படும்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புத்துறைக்குப்போகிற தெரு ஆயக்குத்தகையையும் கொழும்புத்துறை கல்முனை துறைத்தோணிக்குத்தகையையும் சேர்த்து ஒரு குத்தகையாய் விற்கப்படும்.

பண்ணை துறைத்தோணிக்குத்தகை அராவி துறைத்தோணிக்குத்தகை யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் சுஅாசயரும் கார்த்திகையார். P. A. DYKE, ஏசன்று. 21. தேதி.

அறிவித்தல்.

இந்த மாசம், உய தேதி கச்சேரியில் விற்கப்படுமென்று முன் பிரசித்தம்பண்ணிய விளம்பரத்தில் கண்டிருக்கிறதெரு ஆயக்குத்தகைகளில் சாவுகச்சேரித்தெரு ஆயமும், பருத்தித் துறைத்தெருவில் வல்லியில் நியமிக்கப்படும் தெரு ஆயமும் தவிர மற்றத்தெரு ஆயங்களால், யிரு இருத்தல் பாரத்துக்கு மேற்படாத சுகமை கொண்டுபோகிறவர்கள் அல்லது வேற்றாளாய்ப்போகிறபேர்களிடம் தெரு ஆயம் வாங்கப்படுவதில்லை யென்றும், அது தவிர்த்துக் குத்தகைகள் விற்கப்படுமென்றும் இத்தால் அறிவிக்கப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியில் சுஅாசயம். ஆண்டு கார்த்திகை, ம. யக. தேதி. P. A. DYKE, ஏசன்று.

TEN SHILLINGS REWARD.

On the night of the 5th instant, when the effigy of Guy Fawkes was carried about in the Town of Jaffna by its celebrated author, some malicious person or persons have profitted the opportunity of plucking up a number of plants of the Olliander that had been recently planted on the site of an open spot of ground, attached to the premises of the undersigned.

Any one who could appear and give information, that would lead to the detection and conviction of this vile offender or offenders will receive the above reward.

Jaffnapatam, 7th November, 1844. CHARLES SPELDEWINDE.

CONTENTS.

|  |     |                                      |         |
|--|-----|--------------------------------------|---------|
| The difference between temporal and eternal things       | 209 | Summary of English Intelligence      | ib.     |
| Coral—On the influence of Tobacco                        | 210 | On the injustice of the Salt renters | ib.     |
| Missionary Enterprises in the South Seas                 | ib. | Pro Bono Publico                     | 214     |
| Satirical Poem on the superstitions of the Hindus—Fables | 211 | Summary of Tamil Intelligence        | ib.     |
| Governmental movement in the cause of Education          | 212 | Mathematical Queries and answers     | 215     |
| Hindu ideas of the Deity                                 | ib. | Panchangam                           | ib.     |
| Religious opinions of the Hindus                         | ib. | Poet's Corner—The Bible              | 216     |
| Interest excited by proclaiming the Gospel               | ib. | Scolding—Punctuality                 | ib.     |
| Changed opinion of Christianity                          | 213 | New mode of Grafting                 | ib.     |
|  |     | Notices                              | ib.     |
|  |     | Christian Poetry                     | 219     |
|  |     | Christianity and Hinduism contrasted | 217—220 |
|  |     | Answer to a Mathematical Query       | 220     |



மணவாளர் மனைவியைத்தேடல்.

விருத்தம்.

வந்தநாயகனார்சீயோன் மகடஹமணமேசெய்யச்  
சிற்தையின்மகிழ்ச்சிக்கார்த்து செருசலைத்திதோனும்  
பைந்தொழ்தனைக்காணும் பரதபித்தருகிறின்றே  
வந்தையித்தேறமாதின மேன்மையைவிளங்கலுற்றார்.

பதம். இராகம் ஆனந்தபயரவி.

மாதரசைக்கானேனெங்கோ என்னன்பான  
வக்கணத்தைக்கானேனெங்கோ.

க. ஏதன்வனத்திருவிந் போதநலஞ்சிறந்த  
யேருசலையிற்சீயோன் மேருவினிப்பிறந்த  
எகித்திலன் புறநெசவொயாரி  
மருத்தவவங்கிஷராகுமாரி  
எங்குமிக்கிதங்கன்பொங்கலங்கிதுத  
மங்கைதக்கைசக்சைதங்கெனின் கினைகித. மாதரசை

உ. ஏதன்வனத்திருவினெச மெருச  
லையிலொளிவிமொகாச மதி  
சீதசந்திரோதையப்பிறகாசந் திவ்ய  
சீயோன்மலையிலென்றும் வாசல்  
காதல்மிகுஞ்சினெகங் கருணைப்பரமவிலாசம்  
சற்புக்கணிகலனையற்புதவுபதேசம்  
வேதவீத்தியாதரர்கள் விளம்புவதுண்டோமோசம்  
மிக்கமனப்பிழியத்தால்வைக்கு மென்மீதுபாசம்

மேன்மையலக்கிதுதபாண்மை தருஞ்சொற்ப்பாசம்  
கானுன்றன்றேச

மீதுவினக்கு தவித்துநம்பொற்ப்பாச  
மிகுஞ்சாவாச

மீறிவருங்கணநீறு படுஞ்சுத்தநாசம்  
பவலியுசம்

மேதைவருந்திபசோ தனையின் றுறிவிசேசம்  
படாதாயாச

மிருதுவசனஅபிரயபரிசாசம்  
விதிமுறைமனதிடைபெருகுவன்றோசம்  
வினைகவடென்பது மிசைரவலேச  
மிகுபிறமைகொண்டிடுதென துகவாச  
மேகமீதிலேறி லோகமுடிவிலி  
வேகமாகநாமு மேவரொடிதனில்  
விசையமிகவேயலங்கரிக்குமுன்னத கன்னியாஸிதிரி  
மிசையமனது துலங்கரிக்குமுன்னவர்குலஸிதிரி மாத.

க. சீவிமுடித்தகுழல்மேகம் (அன்றே) சற்பமேறி  
சிரசுபரஞ்சிப்பிறவகங்க கண்ணோ  
கூவும்புறக்கண்பாசத்தாக முகல்  
குளிர்மதியிலும் நாசிக்க  
தேவசனத்தின்பஞ் செப்பிமொழிக்குப்பாசஞ்  
சித்திரநத்தத்தொளிலோ சித்திரபானிலமோக  
மேவுபிதழிலீயப்பிழுவக் கண்டுகிதுவாக  
மிக்கவினக்குத்து முக்கியதுருகம்முகம்  
மேருதிரண்டலொயார தனஞ்சுக்கரவாகம்

இடைசந்தேகம்

விக்கரங்கடற் சீகினுறும்புட்பாசம்  
மிகும்பிரயோகம்

மேனிதுவங்கிய வானவியன்பம்மாசஞ்  
சொன்னுபிலேகம்

வேதநயங்கொடு பாடுவளம்பக்கிஷராகம்  
ஒன்றியதேகம்

விதரணககிர்த குணமளவிலேக

மிசைவதசயமவளரியகினைகம்

வினிதுறமும்பரும்கிழ வெளுகம்

விரசுடனம்புவி முடிவின்விலாகம்

மேல்தானையருசாலேம் நகர்மிது

மேன்மைநீதொய சீயோனமகளுளும்

விசலின்மகிமையதிகரிக்குமட்டுசெய்சீமாட்டு

தகமையுறவினுபசரிக்கு முச்சித்கண்ணுட்டி. மாத.

ச. வானத்திருந்தெழுந்தநாதம் ஆதி  
மானிடருக்குவந்தபோதம் பூங்  
காளத்திலேயிருந்த ஆதர் தின்ற  
கனியிலேவினந்த ஏதம்  
மேன்மைக்கிழிந்தமெயொ வெந்தனுத்திரவாதம்  
வேதநாயகன்பாடும் நீதகீர்த்தனச்சங்கீதம்  
ஞானத்திரவியமென்ற நன்மையிஷ்டப்பிறகாதம்  
ஞானத்தள்ளோர்க்குச் சதாநாலத்தாய்ப்புத்தம்  
சியாயம்பழங்கியதாய பரன்சுத்திபவேதர்

தேவாசீவாதம்

நாடிவளக்குகண்ணூயிலங்கட்டித்தஞ்  
சுகலதிரபேதம்

நாமவளஞ்சுபிலேம் மிகுஞ்சொற்குணாதம்

உம்பர்க்கும்வினோதம்

நாகமடர்ந்துதரோச மிநீர் துற்குறேதம்

அடாதவிசாதம்

டெகைகன்படிசுகன் கொடிசுகன்சேதம்

நவயெருசலையதிவினையொருசேதம்

நதிசுப்பிரண்டொவிதருளீர்சீதம்

நனிபனினைகெனிகடருமாதம்

நாதகீதவோதைதாந்படைதர

நாலுசீவனெடுவரவியிடவர

நயமவைமையதுகொழிக்குமுத்தமசையோத்தி

பொதுமையுமனதுகண்க்கும் நித்தியராசாத்திர—மாத.

வட்டுக்கோட்டையிற்

சாத்திரப்பள்ளிக்கூடத்திற் சோதனையிலன்று எட்டத்

சம்பாஷணை.

[Christianity and Hinduism contrasted.]

இறிவைதவன். ஐயா நாமெக்கேயிருந்து வருகுதோ?  
சைவன். வீட்டிலே நின்றதுதான்வாரேனெடா பின்ன.  
கி. பின்ன இப்பொழுது தாக்கனெங்கே போகிறதாக்கும்?  
சை. சும்மா, உங்கே அம்மன்கோயில்மட்டுமேபோய்வரவேண்டி.  
சை. உன் கையிலே இருக்கிறதென்னடாதம்மீ?  
கி. இதுவோ ஐயா! இதுதான் முன்புநீதிவட்டசனமென்னு  
ம் புத்தகம்—தாம் பிறியப்பட்டார் பார்க்கவேன்.  
சை. நல்லது பிரமா விட்டு உருத்திரன் முதலான திரிமூர்த்  
திகன்க்குறித்து உங்கள் பாதிரிமார் எழுதிவிட்ட புத்தகம்துதா  
னோ?  
கி. ஆம் ஐயா, இதுதான்.  
சை. பின்ன இங்கே பிடி, ஆனை கண்ட குருடரைப்போலே ப  
லரும் பல எண்ணங்கனையும்பிதற்றுகிறதாதான், இவைகளினால்வர  
வேன்ன செவவேன்ன. இங்கேகேள் தம்பி.—“நத்தமாற்றங்க்கி  
துவிய சமயிகள் பலருங் கத்துபுன்சொலை வினவினரவன் செய  
ல்காரர் சுத்த வாதுனமுதலிய தந்திரத் தொகுதி உய்த்துணர்ந்  
திடுகீரே ஒரு சிறிதுணர்வார்.”  
கி. இத்தப் பாட்டிலே காட்டியபடி கர்த்தாவை அறிந்தவர்க  
ள் ஆர்தான் சொல்லத்தரவேன்—  
சை. சைவசமயத்தொருவனே அவரை அறிந்தவன்.  
கி. ஏதாக்கும்! தான் பிடித்த முயல் டெயிப முயல் என்ற கதை  
போலப் பேசுகுது

சை. அப்படியெல்லாம் நான் விழலாய்ப் பேசமாட்டேன். சைவசமயத்திலுள்ள உண்மையைப் பற்றியே அது மெய்ச் சமயமென்று சொல்லுகிறேன்.

கி. என்ன, உண்மையுண்மையென்று கூடுவென்றது. அதிலுள்ள உண்மைகளிற்றான் சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டவேண்டும்.

சை. என்னெடாதம்மி! நாழிகொண்டு கடனீரையளக்கத்துணிந்தவனைப்போலே பேசுகிறாய். என்ன! கரையில் மேய்ப்பது கொழுந்த இடபத்தைப்பார்த்துக் குளத்துத்தவளை அடைப்போலுப்பவேண்டுமென்றாசைகொண்டுப் பிவயிறுவெடுத்து மாண்டமாதிரி நியாசமுத்திரம்போலொத்த சைவசமயத்திலுண்மைகளை அறியவிரும்புகிறாய்? ஆயிரம்போல்கொண்டு ஆயிரம்நாளோதிலும் முடியாத பரம இரக்கியத்தைச் சொஞ்சுவேண்குள்ளே நாணுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்கக்கூடுமோ!

கி. சைவசமயம் எவ்வளவு பரந்திருந்தாலும் நீங்கள் அதின்பொழிப்பைச்சொல்ல அதிந்தன்மை விளங்குமே. ஏன் ஒருபாணை சொற்றுக்கொரு சோறு பதம்பார்த்துகிறது தெரியாதா?—ஆகையால் உங்கள் சமயகாரண கர்த்தாவாயிருக்கின்ற பரமேசுபரனைக்குறித்தும் கொஞ்சமெனக்கு அறிவிக்க.

சை. நம்பி இடபப்படியெடா முடியும், இதைக்குறித்தும் ஒரு பாட்டுச் சொல்லுகிறேன் கேள். ஞானந்தானுருவாகியநாயகனிடம்பையானும்நியமாய்சைத்துமென்றால்வைபுளின்தோ மோனந்தீர்கிலா முனிவருந்தேற்றலர்முழுதூர் தானுங்காண்கினினை முந்தன்செருந்தலைமே. ஆகிலும் நீ அறியவேண்டுகிற தெ கொஞ்சஞ்சொல்லுகிறேன் கேள், கடவுள் கடையிலா ஞானத்தோடு காட்சிவிரியமேயின்பயிதையுறுநாமமின்மை வித்தித்த கோத்திரங்களின்மை அடைவிலா ஆயுவிண்மையந்தராய்க்களின்மையுடையவன் என்று சொல்லியிருக்கின்றது.

கி. ஆ! ஆ! இக்குணங்கையுடையவரைக் கர்த்தாவென்று சொல்லுகிறதற்குத் தடையென்ன? பத்துமுறையுஞ் சொல்லலாமே. என்னுடைய ஐயா, நாம் சொன்ன இலட்சணங்களெல்லாம் உங்கள் சபரனிடம் இருக்குதோ?

சை. ஆம். ஆம். நம்பி அதற்குச் சந்தேகமென்ன தூறுமுறையும?

கி. நல்லதும் ஐயா, இனி உங்கள் இசுபரனைக்குறித்து உங்கள் சமய நூல்களில் சொல்லியிருக்கின்ற சரித்திரங்களில் சிலவற்றைத் தயவாகச் சொல்லித்தரவேண்டும்.

சை. அதற்கென்னடா தம்பி.

கி. இதற்காகத் தேவர்களுக்குத்தண்டித்தொடுதெண்டம்.

சை. முன்னொருகாலத்தில் எங்கள் பகவான்மது மார்க்கண்டனுக்காகக் காலையுதைத்துச் சங்காரம்பண்ணினார். பின்னொருமுறை மூன்றிராட்சதர் தேவர்களையிடுக்கெண்ணெய்தந்தற்காக அவ்விராட்சதருடைய வாசமாகிய திரிபுரத்தைத் தமது நெற்றிக்கண்ணினுற் சாம்பலாகத் தகனம்பண்ணினார். அப்போதுதான் அவர் குரியனைச் சிலாகவும், பூமியைத்தேராகவுஞ்செய்து மகாமேருவை வில்லாகவெடுத்து விட்டுணுவையோ அதற்கு அம்பாகத்தொடுத்தார். இன்னுமொருமுறை இவர் நாருகாவனத்திற்குச்சென்று நாற்பத்தெண்ணூயிரம் இருஷிகளுடனே சையோகஞ்செய்த காலத்தில் அப்பனனிகளின் நாயகமார் உச்சிரங்கொண்டு யானை புவிமான் முதலியவற்றை அவர் மேற் செலுத்தியபோது அம்மிருகங்களில் மாணக் கையிலேத்திக்கொண்டுமற்றவைகளின்றேலை உரித்துப் புயத்திலே போர்த்துக்கொண்டார். இவைகளினுற்றினே எங்கள் பகவான் அந்தகாரி, புராரி, ருண்டலிவி, தந்தியுரியோன், புலத்தோலுடையோன், மானிடமேந்தி என்னும் நாமங்களினுற் கூறப்படுகிறார். இன்னும், வேறுவேறு காரணங்களினாலே அவர் ஆரவணித்தோன், அழலாடி, அழலேந்தி, சுடலையாடி, கங்காளன், காமநாசன், கொன்றைகுடி, சந்திரசேகரன், மருவாளி, மாலயநகரியோன், நீறணித்தோன் என்னும் நாமங்களாலும் கூறப்படுகிறார்.

கி. அதேனையா அவரைச் சந்திரசேகரனென்று சொல்லுகிறதா?

சை. அவர் சடாமகுடத்திற் சந்திரனை அல்லோ அணிந்திருக்கிறார்—அதேதென்னில்—தக்கன், உள். நட்சத்திரங்களாகிய புத்திரிகளைப் பெற்று அவர்களைச் சந்திரனுக்குவிடாகம்பண்ணிக்கொடுத்து இவர்களுள்வாரையும் நீ ஒருவதமான் பட்சத்தானே நடத்தவேண்டுமென்று சொல்லி அனுப்பச் சந்திரன் ஆகாயத்திற் போய் அந்த இருபத்தேழு பெண்களுடனேயும் ஒரு ந.னொருவ

ராகக் கூடி வாழ்ந்த கொஞ்சக் காலத்திற் பின்னால் அப்பெண்களில் இரண்டுபேரை மாத்திரம் மெத்த அபேட்சிக்கவும் மற்றவர்களை உபேட்சிக்கவுமாரம்பித்ததை அவர்கள் தங்கள்பிதாவாகிய தக்கனிடம் போய் முறையிட அவன் கடுங்கொபங்கொண்டு சந்திரனுடைய கலைகளைல்லார் தேய்த்து மாய்த்து யோகவேண்டுமென்று சாபம் போட்டதினும் சந்திரசுவகாலாருக்குடையெய்ச் சந்திரன் சிவனிடம் போய் முறையிடச் சிவன் மறுபடியும் கலைகள் வளரும்படி வரமளித்து அதைச் சடாமகுடத்தில் வைத்துக்கொண்டார்.

கி. அவரேனே நீறணித்தோனென்று கூறப்படுகிறார்? சை. சிவ சமயத்துக்கு முக்கிய குறியாயிருக்கிற விபுதியைத் தமது திருமேனி எங்குமணிந்திருப்பதற்குமேன்.

கி. சிவனைச் சுடலையாடியென்று சொல்லுகிறதேதோ? சை. அவர் சுடலையிற் போய்நின்று அங்கிருக்கும் பேய்களுடனே கூத்தாடினதினற்றான். சுடலையில் மாத்திரமல்ல சிதம்பரத்திலுமல்லோ நடனம்பண்ணுகிறார். அதற்கென்னுபத்தி?

கி. ஐயா! சைவர்கள் வணங்குகிற து சிவனையென்று சொல்லுகிறது. பின்னை, நாம் நெற்றுக்காலமே மாணிப்பாயில் மருதடியிற் பின்னையார்கோவிலினின்று கும்பிட்டிக்கொண்டு நின்றுது, பின்னையாரென்கிறதுஞ் சிவனைத்தானே?

சை. அப்படியல்ல, இதனுடைய அடிநலை உனக்குக்கொஞ்சமும் பிடிபடவில்லைப்போலே. பின்னையாரென்கிறது சிவனுடைய மூத்த மகனெடாதம்பி.

கி. என்னையா! இவருக்குப் பின்னைகருமுண்டோ? பகிடியாய்ப் பேசுதாக்கும். பரமசிவன் தெய்வமானுற் பின்னையேது பெண்டிரேது?

சை. ஏதென்றால் சொல்லுகிறேன் கேள்—தேவர்களை இடுக்கெண்ணெய்த கயமுசாகரனைக் கொல்லவும் விட்டுணுவினுடைய சாபத்தை நீக்கும்படியாகவும் சிவன் பின்னையாரைத் தந்தருளினார்.

கி. விட்டுணுவினுடைய சாபமென்னுது, அதென்ன?

சை. நாலுநிலை, நீ நல்ல துணிவாளிதான், இப்படிப்பட்டவுனக்குள்ளுள்ளதானம்முறைக்கலாம்எல்லாஞ்சொல்லித்தருகிறேன்கென்று ஒரு முறை பார்த்தியுஞ் சிவனுமாகச் சூதாடினபோது விட்டுணுவைச் சாட்சி சொல்லும்படி வைத்தார்கள். அச்சமயத்தில் சிவன் தோற்றுப்போனார். விட்டுணுவோ அவர் தோற்கவில்லையென்று முகமனாய்ப் பொய்ச்சாட்சி சொன்னதினால் எங்கேசுபரி மிகக் கோபங்கொண்டு சந்தமாய்ப்போவாயென்று விட்டுணுவைச் சபித்துவிட்டான். விட்டுணுவோ இந்தச் சாபத்தினின்று மீட்டி எப்பொழுது எனக்குக் கிடைக்குமென்று கேட்க நாங்கள் பெற்றுத் தருவதாகிய பின்னையாருன்னிடம் வரும்போதே அந்த மீட்டி கிடைக்குமென்று அருள் செய்தான். இதுதானெடா தம்பி விட்டுணுவின் சாபமென்கிறது.

கி. சிவனும் பார்வதியுமாய்ச் சூதாடினார்களென்று சொன்னது, பார்வதி ஆரோ?

சை. அவளேசுபரனுடைய தேவமாரிலொருத்தி.

கி. ஏனையா தேவமாருமிவருக்குண்டாக்கும்!

சை. இந்தப் பாடிமார் உனக்குச் சொல்லித் தந்த பராபரன் பராபரனென்றிருக்கிறாரே அவரைப் போல எங்கள் கருத்தாநீர ஒன்றுமில்லாத வெறுவிலியென்று கிணையாதே. அவருக்குத் தேவமார் இரண்டுபெயரெடா பின்னை.

கி. பின்னையாரை மூத்தமகனென்றுது, வேறு பின்னைகுட்டிகளும் அவருக்குண்டோ? ஆறியாமற் கேட்கிறேன் கோபித்துக்கொள்ளாமற் சொல்லித்தர—

சை. இதிலே சோபமென்னடாதம்பி, அந்தீதவர்கள் அறியாதவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்கிற வடிமைதானே. மறுபேர்கோபித்துக்கொண்டாலும் சான்படிப்பட்டடாஎல்ல, நீமெத்த என்னையறியாயெடாதம்பி. ஆமாம் வேறுபின்னைகளும் இருக்கிறார்கள் ஆரெனில், ஐயனார், முருகமூர்த்தி, வீரபத்திரர், வயிரவர், முதலானவர்களே.

கி. இவர்களில் ஐயனாரைப்பற்றி நாமறிந்ததைச் சொல்ல.

சை. விட்டுணுவோர் யெனவனமுள்ள மோகினிப்பெண்ணைக் கிந்க எங்கள் பகவான் காமத்தினுற்பொங்கி அங்குணஞ்சென்று அவரைத் தொடர அவரும் நாணங்கொண்டோடிடப்போனார். இவரும்விடாமையாய் அவரைத் தொடர்ந்தசென்று அவரைக் கைப்பிடித்துச் சையோகித்தகாலத்தில் ஐயனார் விட்டுணுவின் கையினு

ற்பலித்தார் இதினூற்றாவர் அரிசுரபுத்திரனென்றும் அழைக்கப் படுகிறார்.

கி. கெட்டி, கெட்டி, இவைகடெல்லாம் பெரிய வீரத்தான்! சை. அத்தற்குத் தான் சந்தேகமென்ன? இவைகள் எல்லாம் எங்கள் நாவிலுந் சொல்லத்தகுமா? இவைமாத்திரமல்ல அவருடைய சரித்திரங்கள் பின்னும் அளந்தமுண்டு. இவைகடெல்லாம் அறிபயிவெண்மொழைவ் திருவினையாடற்புராணம் சிவபுராணங்கள் முதலானவைகளை வாசித்துப்பார்த்தால் அறிவாய்.

கி. ஆகா, ஆகா; சைவ சமையத்திலே இப்படிப்பட்ட அற்பமான அனேகங் கதைகளுண்டு என்று நான் முன்னறியவில்லை. இவைகடெல்லாவற்றையுட்பார்க்கிறபோது இவைகடெல்லாம் உண்மைதானென்று எனக்கையமாயிருக்குது. பரமேசுபரன் சருவ ஞானம் சருவ வியாபகஞ் சருவத்தவம் நிம்மல முதலாகிய இவ்வுட்கணக்கையுடையவரென்றல்லோ நீங்கள் சொன்னீர்கள். அப்படியானால் இவர் மார்க்கண்டன்னுக்காக இயமனைச் சங்காரம் பண்ணின சரித்திரத்தில் இவர் நீதியில்லாதவரென்றல்லவோ காணப்படுகின்றது. ஏனென்றால் மார்க்கண்டன் பதினாறு வயதிலே மரணிப்பானுக்கென்று இவர் சொல்லியபடி இயமன் அவனைக் கொல்லும்படி போனான். அவன் போனதினால்த் தன்னுடைய கீடமையை நிறைவேற்றப்போனானெய்யாயி யாடுரு குற்றஞ்செய்யவில்லை. — இன்னும் பஸுமாசுரனென்பவன் கரத்தைத்த இடமெல்லாம் எரியும்படி சிவன் அவனுக்கு வரங்கொடுத்தவுடனே அவன் முத்தித் தன் கையைச் சிவன் தன் மேலேதானே வைக்கும்படி ஒடிவருவதைக் கண்டு தாமெரிந்துபோவானென்றச் சந்திப்பை திசை தருமாறிக் கண்ணிருண்டு கால் அயர்ந்து ஓடியும் ஒளிக்க இடமில்லாததிலே கோவைக்காய்க்குட் புருந்தாராம். உங்கள் சிவனுக்குச்சாவக்கூடியத்துவமுண்டானால் பஸுமாசுரனென்பவனுக்கு வரங்கொடுத்தப்போட்டோட்டம் பிடிப்பாரா? ஓட்டம் பிடித்தும் ஒளிவடமின்றிக் கோவை விதையாவாரா? காமதான் சொல்லவேண்டி?

சை. எடயின்னை நீ அறியாமல்லவோ பேசுகிறாய்— நீ மார்க்கண்டனைப் பற்றிச் சொன்ன காரியத்தில் அவன் தவசுபண்ணி அதனால் அவனுடைய சாபம் நீங்கியல்லவோ போய்விட்டுது பின்னை இயமன் அவனைக் கொல்லக்கூடாதே.

கி. அத்தற்குச் சொல்லுகிறென் கேட்க— சிவன் தான் சொன்ன சொல்லிலே நின்று மாறுவாரென்றும் அப்படியே மாறிவிட்டாரென்றும் ஏகமூடஞ்சிவ இயமனுக்குத் தெரியாதே. ஆகையால் இயமனை அவர் கொன்ற காரியத்தில் நீதயற்றவர்மாத்திரமல்ல மாறுபாணெவருமாயல்லவோ போனார்.

சை. ஏனெடயின்னை, இடமனுக்குத் தெரியாதென்று எனக்கார் சொல்லித்தந்தது?

கி. ஐயோ! பின்னை இயமனுக்கத்து தெரிந்ததென்றால் அவன் பரமசிவனுடைய சொல்லுக்கு எதிரித்தனமாய் வந்தானோ? அப்படியானால் இதுவும் பிழைதான்மே.

சை. தமயி, உனக்குக் காரியம் பிடிபடவில்லைப்போலே— இயமன் எதிரித்தனமாய் வந்ததினூற்றானே பரமசிவனவையுதைக்க வந்ததென்று நினைக்கவேண்டும்.

கி. என்னய்யா, இப்படியவன் உதைக்க வந்தபோழுது அவனைத் தடுத்தாக்கொள்ள வல்லவரல்லவென்றல்லவோ பின்னும் நாம் சொல்லுகுது இதையும் குற்றத்தானே ஐயா! திரியுத்தையுஞ் சிவன்மகன்மண்ணிய சரித்திரத்தில் அவர் தமது சிறுட்டிக்குடனே வில்லம்பு முதலான படைவணிகளைக்கொண்டபோய் யுத்தம் பண்ணவேண்டியதென்ன? அவர் சருவவல்லவரானால் தமது சொல்லம்பினால் யாவையும் முடிக்கலாமே.

சை. நீ சொல்லுகிறதெல்லாத் தையுஞ் சொல்லு.

கி. பரமேசுபரன் ருருகாவனத்திலே இருவிபன்னிகளுடனே சையோகம் பண்ணின சரித்திரத்தை அயா பெரிய தூர் தந்ததனமுள் எவரென்றல்லவோ விளங்குகுது.

சை. இவைகடெல்லாம் சிவனுடைய திருவினையாட்டென்றி வெறென்றல்ல. சிவனாகாபாசங்களில் அகப்பட்டுடவருமல்ல, ஆனால் படியோனிப்பேதங்கள் என படைப்புக்குக்குத்தம்மை விளக்கும்படி இப்படியுமொரு திருக்கூத்துவிட்டதுதானே.

கி. என்னையா! திருவினையாட்டென்று நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ருவி பன்னிகளின் கற்பை அழித்துப்போடலாமோ? பின்னக்கோ வினையாட்டுச் சுண்டெலிச்சேவியென்போருது என்றது போல அ

வருக்கு அது வினையாட்டு அந்தப்பெண்களுக்கும் வினையாட்டுத்தானோ?

அதுவல்லாமல் இது பெரிய பாசமாயிருக்கிறதென்னத்தினாலெனில், சிறுட்டிப்புச்சு செய்கையினால் பரமசிவன் பிதாவும் அப்பெண்களோ அவருடைய பிள்ளைகளுமாயிருக்கிறார்கள். இந்த முறைப்போடா பார்த்தில் அவர் தன் பிள்ளைகளுடனே விபசாரமல்லவோ செய்தார். பின்னை இச்செய்கையினாலே பரமசிவன் அருபியல்ல ருபியென்றும் அமலனல்ல மலனென்றும் தோன்றுகிறதே. மேலும் பரமேசுபரன் பிறையணிந்த சரித்திரத்திலே தக்கன் சந்திரனுக்கு இடீட சாபத்தை முழுதவந்தீர்க்கத் திராணியில்லாதவராய்ப்போனாரே. இதிலுள்ளவர் சருவவல்லவருமல்ல. அன்றியும் வளர் பிறை தேய்பிறை வருகிறதற்குக் காரணம்வேறே உண்டு.

சை. ஆமோ! உனக்குச் சொதிடசாவதிரமும் வரும்போலே— எங்கே இதைப்பற்றிச் சொல்லு கேட்போம்.

கி. நல்லதும் ஐயா, சந்திரன் தற்பிரவையிலலாததாகவுள் குரியனது பிரதிலிம்பமதிவேயிரகாசிக்கிறதாசுவமிருக்கின்றது. சந்திரன் தாத் தோறும் பூமியைச்சுற்றிச்சுரியனுக்கும் பூமிக்கும் நெரொகவரும் பொழுது பூமிக்கெதிர் முகமாய் இருக்கிற பக்கம் ஒளியில்லாமல் இருக்கின்றதிருக்கும் அதுவே அமவாகி, மேலுந் சந்திரன் குரியனுக்குக் கிழக்காக வருகையில் மூன்றும் நாளிற் சந்திரனில் விழுக்கிற குரியனுடைய பிரதிலிம்பஞ் சிறியதாகப் பூமிக்கெதிர்புக்காகத் தோன்றுகிறதினாலும் மூன்றும் பிறையாகவும் பின்னும் சுற்றி வரவர அதிகத்திகமாசுப்பதிணர்நாம் நாளளவில் அந்தப் பிரதிலிம்பம் முழுதும் பூமிக்குச் சரி நெரொகவந்து புராணசந்திரனுக்கின்றது. இதுவே தோளானே. இதற் பிரமகு சந்திரன் குரியனுக்கு மேற்காக வரவர முன்னேறின பிரகாரமாக ஒளிகுறையாக் கையுள் குறைத்தமதுபடியும் அமாவாகியாம். ஆகையால் சந்திரனுடைய வளர்வு தேய்வு தக்கனிட்ட சாபத்தினுண்டாகவில்லை. அதுநிற்க, உங்களீசுபரனை நீமணிந்தோனென்று சொல்லுகுதே ஐயா, பின்னை இதிலுள் அவர் நம்மைப் போலமல்லமுடையவரென்றெனக்கு விளங்குகுது.

சை. எப்படித்தம்யி!

கி. நீதுபுனைவார்வினையை நீயுசெய்தலாலே— வீறுதனி நாமமதுநீதெனவென்றும்— சீறுநரகத்துயர்— செலாவகமருந்தாய்க்— கூறுடையதேவிகையில்முன்னிறைகொடுத்தானென்றல்லவோ சொல்லியிருக்குது. உங்கள் இசுபரனானுமிந்த நீற்றை அணிகிறாரே யாகில் அவரிலுந் திவினை உண்டே.

சை. உங்கள் காலந்தானே நீ சொல்லுகிறதெல்லாத் தையுஞ் சொல்லிவரு.

கி. மேலுந் தேவன் கடலையிற் பேய்க்கருடனே தின்று கூத்தாகுகிறவசென்று நாம் சொல்லிற்று— அப்படியானால் இவர் பேய்களிலொன்றென்றும் இவர் கூத்திற் பிரியென்னுந் தெரியவருகுது. இன்னும் இவருக்குத் தேவமாரிடுபேரும் பிள்ளைகள் பலமுண்டென்றும் இன்னினை காரியங்களுக்காக இன்னினை பிள்ளைகளைத் தந்தருளிவானென்றும் அறிவித்துதே— இவர் ரூப முதலான குணங்கையுடைய தேவனுடைய இவைகடெல்லாம் இவர்க்கு வேண்டியதேதது?

சை. கேள்! தமது சொந்த அனுபவத்துக்காகவல்ல உலக நடைக்கென்றே இவைகளை நடப்பித்தார்.

கி. அப்படியானால் பாவபுண்ணியமென்பனவும் அவைகளின் பயனாகிய சரக சொற்கமென்பனவுமில்லை— ஏனென்றால் உங்கள் இசுபரன்தானே இவைகடெல்லாஞ் சரிதானென்று தமது நடை யிற் கட்டியிருக்கிறார்.

சை. எடசண்டாளா! எங்கள் வேதத்தைப் புரட்டிப்போடப்பார்க்கிறாயா?

கி. இல்லை ஐயா, நானல்ல நீங்களே பல புராணங்களும் விட்டுப்புரட்டி முழுப்பூசணிக்காரையச் சொற்றிலே புதைக்கிறீர்கள்.

சை. பித்தற்குத் தன் குணம்தாலினுஞ் செவ்வையென்றது போல பிறசமயவாதியாகிய உனக்கு ஆந்த உண்மைகடெல்லாம் பொய்யாய்த்தான்தோன்றும்— துதொரு அதிசயமோ! நல்லது எங்கள் சமயத்தையல்லவோ இப்படிப் பழிக்கிறாய்— உன்னுடைய சமயத்தினுள்ள பரப்பிரமத்தைச் சொல்லு பார்ப்போம்.

கி. மெத்த நல்லதும் ஐயா சொல்லுகிறென் கேட்க— எங்கள் யெகோவாகியபராபரன் பிதாக்குமாரன் பரிசுத்தரவியென்னும் மூவராகிய ஒரே கடவுள். இவரோ நீங்கள் சொல்லுகிற முழுவாத்திகளைப்போல வேறுபாடின்றி ஒரே இயல்பாய் அம் மூவரும் அ

ஆதியும் மேற்குறித்த சருவ வல்லப முதலிய குணங்கள் பொருந்தி ஒரு தன்மையாய்த்தமது மகிமைக்கும் மனிதருடைய நன்மைக்கும் பழுதவாராமல் முத்தொழிலை இயற்றி அத்தொழிலினுடனொரே காசியத்தை நிறைவேற்றிச் செய்துவருகிறார். தொழிலினுடைய மூலாயிருக்கும் இயல்பினால் ஒருவர்தான்.

கை. யெகோவாவாகிய பராபரனென்றேயே அவருடைய சமயமென்று அவருடைய நாமத்தினால் அழையாமற் கிறிஸ்து சமயமென்று சொல்லுகிறதென்ன? இதிலும் புரளிதானே.

கி. புரளியில்ல நாம் விளங்காமற் பேசுகுது—நான் முன் சொன்னபடி பிறாக்குமாறன் பரிசுத்தாவியென்னும் மூவரிற் கிறிஸ்து மாதர் (இரண்டாம் பெயர்)—இவரை பாலிகளாய்ப் பிறந்து கோடாட்சிக்கும்படி இரட்சகரானவர், இதிலேதான் இச்சமயத்தைக் கிறிஸ்து சமயமென்று சொல்லுவது.

கை. நல்லது உங்கள் கிறிஸ்துமாதர் ஏழைமனுஷனாக ஒரு மாட்டுக்கொட்டிவிலேபிறந்து பலவீனமாகவும் எழிமைப்பட்டும் கடைசியிலே கள்ளனாகப் பிடிபட்டு அடிபட்டுத் துடிப்புட்டு முண்டியி தரிச்சிப்பட்டு மற் றும் நிற்கைகடுகடுவலாம்பட்டுத் தன் சிவனைத்தானும் இரட்சிக்க வல்லமையிலாமற் செய்துவட்டார் என்ற கதை மெய்தானோ— தன்னுக்காகக்கூசு சக்தியில்லாதவர் மற்றவர்களை இரட்சிப்பதென்படி?

கி. ஆம்மையா, இவைகளைவாழ்த்தியு அனுபவித்ததுமெய்தான். கை. ஆமோ, இப்படிப்பட்டவரைத்தானோ நீங்கள் வணங்குகிறீரு—கேட்டி, கேட்டி, நல்ல சமயநதான்.

கி. பொறுதியாய்க் கேட்க நான் மறுமொழி சொல்லுகிறேன்—மன்தர் யாவரும் இயல்பாய்ப் பாலிகளாய்ப் பிறந்து கோடா கோடி யாவங்களைச் செய்து பராபரனுடைய பரிசுத்தமான கட்டளைகளை மீறித் தேவனுடைய கோபாக்கிணக்கு ஏதுவானவர்களாய் இருக்கிறார்கள்—இவ்வாக்கிணையினின்று மனுஷர் தங்கள் வல்லமையினால் நீக்கிக்கொள்ளமாட்டார்கள், வேறொரு கிருட்டிதரானும் அவர்களை நீக்கிக்கொள்ளமாட்டாது; இப்படி இருக்கிற சமையத்திலே பராபரன் அளவிறந்த சுத்தமும் இரட்சகருமாயிருக்கிறபடியால் மனிதர்மேல் மனதுகூடி அவர்களை இடேற்றும்படி தமது குமாருகிய இயேசுக்கிறிஸ்துவை இர்த்தருகினார். இவ்வாறு பாலிகளிடத்தில் மின்று அவர்களுக்கு வரவேண்டிய நிற்கைகள் பாடுகள் எல்லாவற்றையும் தாம்தானே தம்முடைய தலையிற் கிடந்து தருமான பாவப்பயியாரார். இப்படி நின்ற பொருது தான் முன் சொன்ன பாடுகள் எல்லாவற்றையும் பட்டார்.

கை. நல்லதும் பின்ன வெகு நாழிகையாக்கது, இனிக்கோவினுக்குப்போய்ப் பின்புலிட்டுக்குப்போகவேணும்—நீ நல்லது நில்—துனிமேற் கண்டுபேசிக்கொள்வோம்: உன்னுடைய மாரிக்கத்தை யும் ஆராய்ந்து பார்க்கவேணமென்றோராசைபிடிக்குது—எல்லது நிலலெடாதம்பி.

கி. பின்னத் தாங்கள் போய்விட்டுவருகிறதுதானே.

To the Editor of the Morning Star.

SIR,  
We earnestly solicit your honour will have the kindness of accommodating the following with an early insertion in a corner of your praise-worthy periodical.

As a set of Natives who bear the surname "ANDRADY" superstitiously supposing themselves to be of a highest rank, are foolishly conceited to brag of their selfish honor above others, through the same—and it being beyond our knowledge to define the meaning and lineage of that name; we, with great anxiety of learning a definite information of the same, offer them this query, viz:

1st. What the appellation "ANDRADY" means, and what tongue does it belong to?

2dly. In what part of the Globe had its origin—in Asia, Africa, America, India, or Europe; and what Government it is granted?

3dly. Whether it is a name derived from the Christian Religion, if so the name of which Holy Father is it?

Expecting the ANDRADIES' furnishing such an explanatory solution as may satisfy our doubts on the subject.

Yours obediently,  
S. I. PAULUS DIAS  
ZAVIER AND OTHERS.

Colombo Atin, Oct. 1844.

துரைகளை—உதயதாரகைப் பத்திரிகையில் இக் கடிதத்தைப் பின்புரங்கம்பண்ணும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.—அடியோடு

வில், எங்கள் நாட்டிற் கிலர் அந்திராதியென்ற பெயர் கூறுதல் ம ஓர்பகுதிக்காரர் மற்றவர்களைப்பார்க்கிறார் தாங்களே மேலான குலோத்தமரென்று சொல்லிக்கொண்டு திரிகிறார்கள். ஆகையால், அந்தப் பெயரின் பொருளையும் வரலாறையும் நாங்கள் யோசிக்குமிடத்தில் அடியென்கருக்கு விளங்காததினால் மிகவுஞ்சுந்தேகப்படுகிறோம். ஆனதினால் அந்தப் பேரையுடையவர்களை வினவினால் அவர்கள் எங்கள் சமூகியத்தைத் தீர்க்கும்படிக்கொர் விடை கூறுவார்களென்று நம்பி வினவிற்றதாவது,

கவது. அந்திராதியென்ற பெயர் பொருள்யாதென்றும் அப்பேர் எப்பாடைக்குறித்தென்றும்.

உவது. குறித்த பெயர் ஆசியா, ஆபிரிக்கா, அமேரிக்கா, இரோப்பா இரத்தியவென்ற ஐந்து பகுதிகளில் எப்பகுதியில் உண்டாயிற்றென்றும் எந்த அரசாட்சியாராற் கிடைத்ததென்றும்.

கவது. எங்கள் இரட்சகருடைய சேவத்திமுறைபாற்றிர்க்கப்பட்ட ஓர் பேரேயானால் அப்பேர் எந்தச் சுத்தவாளனுடைய பேரென்றுந்தான்.

இப்படிக்கு கொழுப்பு, தூதாசச. ம. ஆட. } ச. இ. பவலுலதியால். அப்பசு மீ. க. தீ. } வ. சலியேர்.

DEAR MR. EDITOR,

The question proposed by Candan Poodan in the 4th No. of the present vol. page 39, is of such a nature that we cannot fully comprehend, whether he means by the expression, "Eleven thousand eleven hundred and eleven," three different periods or the sum of all three added together.—He cannot, therefore, expect any answer until he alter his question so as to make it clear to all the readers of the "Star." However I shall try to put him in the way to find the answer for himself with the assistance of the following formula, for which he should feel indebted to Tyson's BONYCASTLE'S Algebra.

To find the amount of a given sum in any time in Simple Interest.

Let  $p$  = Principal or money lent.  
 $r$  = Interest of £1, for a year.  
 $n$  = Time for which interest is required,  
and  $x$  = the amount.

Now it is evident that the interest of a given sum at a given rate, must be proportional to the time. Hence, 1 year :  $n$  years ::  $r$  :  $nr$  = interest of £1 for ( $n$ ) years; and the interest of  $p$  £ being  $p$  times as great; hence,  $pnr$  = the whole interest  $p$  £ for  $n$  years of the proposed rate.

Now amount = Principal + Interest. Hence,  $x = p + pnr = p(1 + nr)$ .

To find the amount of a given sum at Compound Interest.

Let  $r$  = the interest of £1 for a year.  
 $p$  = the sum lent.  
 $n$  = the number of years.

Then at the end of one year,  $p(1+r)$  is due, and this forms the principal for the second year; therefore, at the end of the second year  $p(1+r) \times (1+r)$  or  $p(1+r)^2$  is due, by the preceding problem. This forms the principal for the third year; therefore at the end of the third year  $p(1+r)^2 \times (1+r)$  or  $p(1+r)^3$  becomes due, and so on for any number of years; hence, at the expiration of ( $n$ ) years the amount ( $x$ ) will be  $p(1+r)^n$ .

If  $p, r, x$ , be given to find  $n$ , we have

$x = \log p(1+r)^n = \log p + n \log(1+r)$ ;  
Hence  $n = \log x - \log p \div \log(1+r)$ .

Hoping this would enable Candan Poodan to solve his question in both ways.

I remain Dear Sir,  
Jaffnapatam, Oct. 2d. 1844.

Yours very truly,  
JUVENIS DISCIPULUS.